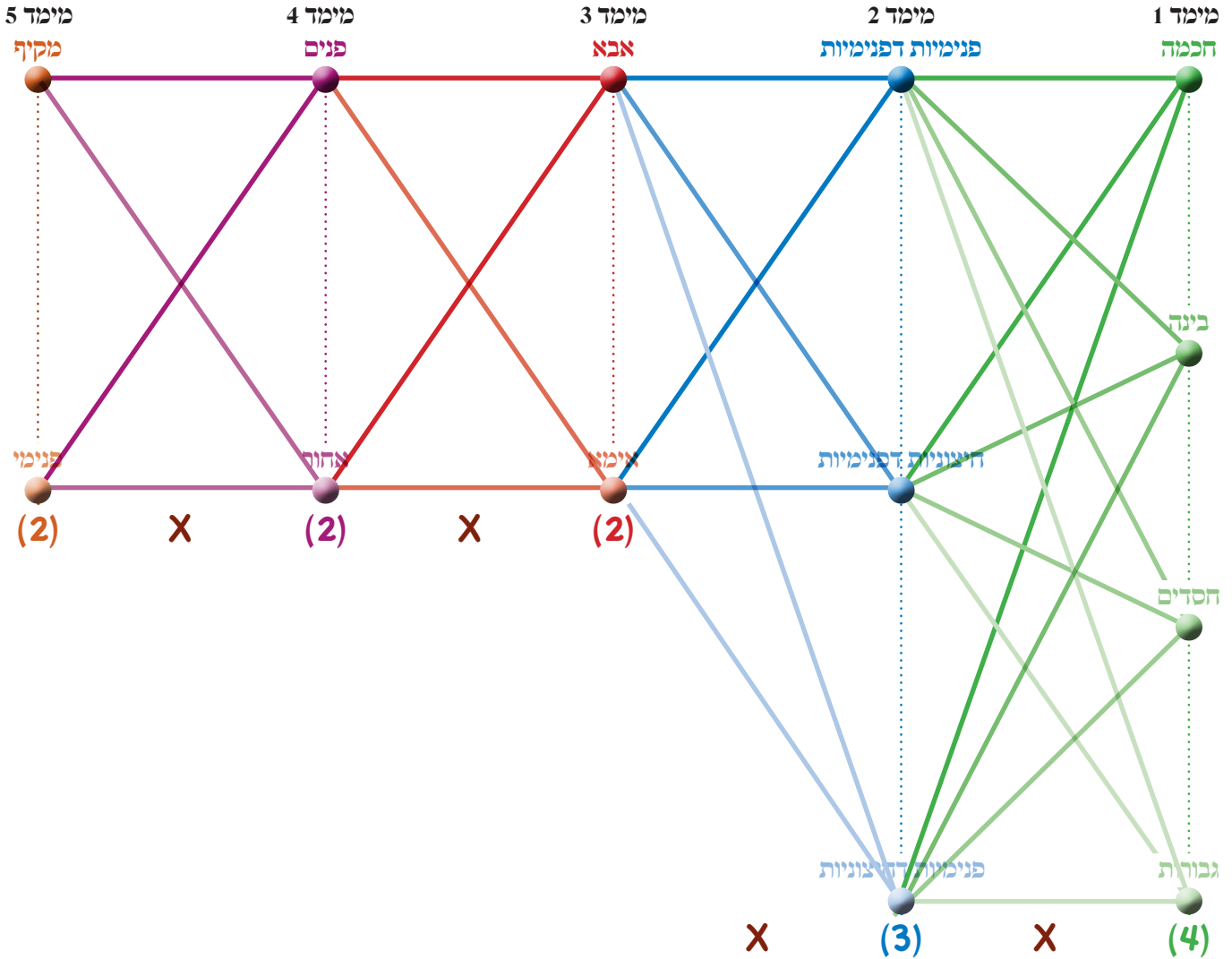

(גדלות בלבד, בלי כלים אמצעים ופנימים דחיצ' דפני')

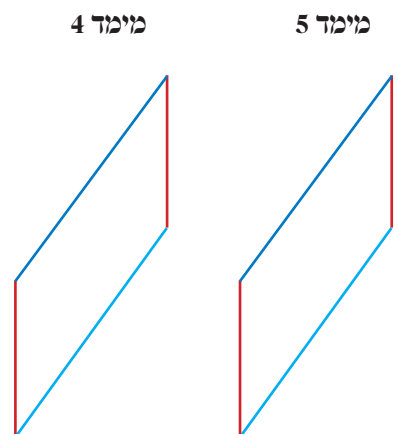
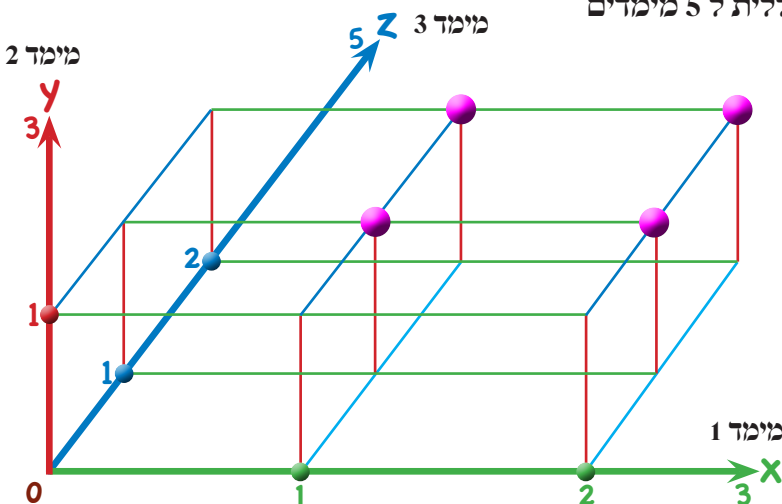
✿ יש לציין שבשורש הראשון (הכמה דכתר), בונים בפועל כמעט כל הבחינות. בשלושת השורשים הנוספים (בינה וחוג'ג דכתר), רק או"א של אחו"פ.
 ✿ כל מימד כלול מכל שאר המימדים, לכן כמות הפרצופים היא הכפלה של כל הפרטים בכל מימד. סדר המימדים אינו משמעותי.

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3) / פנימיות דפנימיות / חיצונית דפנימיות / פנימיות דחיצונית	X	כריעות וזקיפות (4) (כו"ז - חו"ב חו"ג דכתר)
-----------------	---	-----------------	---	----------------	---	---	---	--

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3)	X	כריעות וזקיפות (4)
96	←	48	←	24	←	12	←	4
→ 2	→	→ 4	→	→ 8	→	→ 24	→	→ 96

דוגמה כללית ל 5 מימדים

[ע"א:]

וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך, והם
המוחין שבה

מנצפך

וכללותם (ה"ג) שביסוד, הם
המ"ן שבה **ומנצפך** (ביסודה)

(א) ולוקחת הנוק' כ"ב אתוון מז"א (דינים), [שהם ציר
ודלת שביסודה בגי' כ"ב], ובהם נעשו רמ"ח אבריה
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרתשת

ומכללותם (כ"ב אתוון)
נעשה כלי יסודה ו

ועתה נעשה החותם הראשון שבה (ביסודה), הנקרא ירושלים

באהבה

כיוון למסור עצמו עק"ה

סקילה	א	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' וי' ה'	ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה'	ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	ו	יוד הא ואו הא	מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה	ב"ן

ולהעלות נשמתו [וחייתו] למ"ן להיכל אהבה דהק"ק (ד) דנוק' דבריאה.

ולברר מהק"ק הגז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה (לחש)

(חכמה-חזרה) דזו"ן

(במנחה - דכלים אמצעים. בערבית - דכלים חיצונים)

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד	מדרגה ז' יוד ה' וי' ה'	בירורי ב"ן דע"י, ואבא זז"א.
ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה	מדרגה ה' וז' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'	בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.
ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י	מדרגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.
ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות	מדרגה ב' שהיא ד' י' יהו יהו יהוה	בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

ולהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות (אבד"ו)

א. עיין בע"ח ח"ב ש' ל"ה פ"ג, ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובשער ההקדמות מודף ס"ח ואילך יש"ב.
ד עי' ענ"ה דף כ"ו סע"ב, הגהת השד"ה אות מ"א. עי' גם דף ל"ב סע"א, השד"ה אות נ"ה.
וכן, דף כ"ח סע"ב, השד"ה אות מ"ז.

להעלות [ולסלק מתוך ז"א] ב' צלמי המוחין דאחור ופנים (או"א) דאחור די"ס ד[חוי"ב חוי"ג דכתר] (מתוך) חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה דז"א. ולהעלותם עם [הבירורים] הנו', עם נשמת יסוד דא"א [שבבינה דז"א], ע"ג רישא דז"א

צלם דיש"ס [עומד] ע"ג רישא דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱוָהוּיְוָהוּ אֱוָהוּיְוָהוּ
יְוָהוּוָהוּ יְוָהוּוָהוּ
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"ג כלי בינה דז"א
אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי
אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי
אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי
אֱלֹהִי

ע"ג כלי דעת דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי

[ע.ב.] ע"ג כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בעניין השורשים הנוספים.
ע"י גם באתי לגני ח"א דף צ' ע"ב, בענין כלים וצלמים.
ע"י ענ"ה דף מ"ח ע"א, השד"ה, אות פ"ה, בענין שורשי המוחין שבישסו"ת, ע"ג רישא דז"א.

להמשיך הבינות וגבורות דישסו"ת המלובשים בנה"י דתבונה, עם הנרנח"י, עם המלכויות דכתר די"ס שהם י ריבועים דהויו"ת פשוטות, ד[חוי"ב חו"ג דכתר, הנמצאים בתוך שורש ה]חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה [שע"ג רישא] דז"א, [ל]תוך לאה ורחל, ויהיו פרצוף אחד (◊)

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

ג' כלי כתר דנוק'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

מוח בינה

אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

מוח חכמה

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

◊ עפ"י היר"א ח"א 631, יש להפריד בין הבו"ג לריבועים.

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בענין השורשים הנוספים, ובעיקר שאלה קמ"ב. רואים כאן ד' שורות מוחין, מכאן נראה שעדיין מכניסים את המוחין של כל ארבעת השורשים בכלים של שורש החכמה דכתר, כפי שכתוב בנה"ש דף ט' סע"ג, וכשיטת השד"ה בברכת אבות. ונראה שהוא הדין גם בתיבות מלך עוזר. כך נראה בעיקר משאלה קמ"ב, אמנם משאלה קל"ג נראה קצת שהמגיה סובר שרק המוחין דשורש החכמה נכנסים בנוק'. אבל המעיין טוב בתשובה יראה שמה שהרב שולל זה שכל שורש יכנס למקומו, בטענה ששאר השורשים דנוק' עדיין בבריאה, אבל זה לא שולל שהמוחין של כל ארבעת השורשים יכנסו בכלים של שורש החכמה, שהרי זה השלמה של הכניסה בנוק', בתיבת באהבה (שם זה מפורש). וכן ע"י עה"ל ח"ג עמוד 59, בסוגיית הכריעות וזקיפות.

[עב:]

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵי יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' ו'א

חסדים

אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' ו'א ה'

ג' כלי דעת דנוקבא

יוד ה' וו ה'

יוד, יוד ה', יוד ה', יוד ה' וו, יוד ה' וו ה'
יוד, יוד ה', יוד ה', יוד ה' ו'א, יוד ה' ו'א ה'

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח בינה

אֶלֶף ה' יוד
אֶלֶף ה' יוד
אֶלֶף ה'א יוד
אֶלֶף ה'ה יוד

ג' כלי גבורה דנוקבא

יְהוָה
אֱלֹהֵי
אֶלֶף ה' ו'א

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח חכמה

יוד ה' ו'א
יוד ה' ו'א
יוד ה'א ו'א
יוד ה'ה וו

ג' כלי חסד דנוקבא

אֶלֶף ל'מ'ד
אֶלֶף, אֶלֶף ל'מ'ד
אֶלֶף

[עג.]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

ג' כלי ת"ת דנוקבא

אֵלֶּף לְמִדַּת הִי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשְּׁתַּפְּא

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח בינה

אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הֶא יוֹד
אֵלֶּף הֵה יוֹד

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח חכמה

יוֹד הִי ויין
יוֹד הִי וָא
יוֹד הֶא וָא
יוֹד הֵה וו

ג' כלי הוד דנוקבא

אֱלֹהִים
א, אלה, אלהי, אלהים
בְּמוֹכָן

ג' כלי יסוד דנוקבא

שִׁין דְּלֵת יוֹד
שְׁדִי
שִׁ, שְׁד, שְׁדִי

ג' כלי נצח דנוקבא

אֵל
א, אֵל
בִּם

אהיה
יהוה

יה יהו יהוה

ג' כלי מלכות דנוקבא

אלף דלת נוץ יוד
אז
א אד אדנ אדני

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג
לבחי' מוחין דילה **מנצפ"ך**
ונגמר חותם (השני) היסוד שבה,
הנקרא ציון,

ומכלותם (ה"ג) שביסודה,

והם המ"ן דילה **מנצפ"ך**

ועתה לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אימא (ממותקן) [עג:]
שהם דלת וציר ב' [ובהם נעשו רמ"ח אבריה],

אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת
אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת

ומכלותם (כ"ב אתוון),

נעשה כלי יסודה **א**

וחותם הראשון (ירושלים), שהיה ביסוד, מתפשט במלכות.

ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א, שהם ה"פ די"ן, מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך
שקבלה ע"י אימא, והם ה' אלפי"ן, ונעשית ה"פ אדני

אדני אדני אדני אדני אדני

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א, ובוזה הנערה באה אל פני המלך,
שננסרה ובאה לפני (פנים) ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א, ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר

יאהיהיה

יאהלוהים

יאהדונה

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם

י, יה, יהו, יהוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה

לכונן כלי היסוד שלה, שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן (שם ב"ן - תו"ח),
ולהחזיר זו"ן למקומם [אב"א]

(*) יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין

סקילה י א ולייחדם ע"י א יוד הי ויו הי ע"ב

שריפה ה ד ולייחדם ע"י ה יוד הי ואו הי ס"ג

הרג ו ו ולייחדם ע"י י יוד הא ואו הא מ"ה

חנק ה י ולייחדם ע"י ה יוד הה וו הה ב"ן

קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה צוק"ל בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב.
אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכיון זה לפני העלאת רפ"ח ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם
מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכיון בזה כלל, והבוחר יבחר.

להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הצלם דיש"ס [של 4 השורשים] העומד ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה (פנים) (◇) דיסו"ת [עבור ארבעת השורשים]

פנים

רפ"ח דאח' ופנים דפנים

מדרגה ז'

בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.

יוד הי ויו הי

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד

מדרגה ה' וז'

בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.

אותיות יוד הי ואו הי
מספר יוד הי ואו הי

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה

מדרגה ג' וז'

בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

יהוה יוד הא ואו הא

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י

מדרגה ב' שהיא ד'

בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

י יה יהו יהוה

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות

צלם דיש"ס העומד ע"ג רישא דז"א

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה

יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יהוה

אהיה
יהוה

יהוה

אהיה
יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה

יוד הי ויו הי

וכעד"ז עושים זו"ן ומבררים מבירורי הפנים דיסו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה (◇) דאז"א. וכן מזה לזה עד רום המעלות. עד שעולים כל הבירורים לע"ב ס"ג דא"ק

[עוד:]

ולהמשיכם לתרין מזלין ולזווג התרין מזלין

אֱלֹהֵי יוֹד הַיּוֹד וַיּוֹד הַיּוֹד

ולהמשיך המוחין לפר' חכמה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך חכמה דבינה (חול) דא"א, שבתוך בינה דאז"א, שהוא חב"ד דפר' הכולל (כללות) דבינה (חול) דאז"א וישסו"ת, ולזווגם (נשיקין)

אֱלֹהֵי יוֹד הַיּוֹד

[להוריד הטיפה דכללות בנפרד. יחוד גופא בגופא.]

ואימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים, לאבא (חילוף דפנים),
ואבא ממשיך מ"ד שהם בינות וגבורות לאימא. [כניסה בצלמים.]

ולהמשיך המוחין הנז' לבינה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות דאז"א וישסו"ת שהוא חג"ת דפרצוף דבינה (חול) דאז"א וישסו"ת, והם ישסו"ת הראשונים. ולזווג כל הפרצופים הנז' (העברה הטיפה ליסוד דאימא ותבונה)

אֱלֹהֵי יוֹד הַיּוֹד

(לידה א'). ולהמשיך המוחין הנז' לחב"ד דישסו"ת הב', והוא מ' דצלם, ושם נשאר שורשו. ושארית המוחין לחג"ת דפרצוף הנז', והוא ל' דצלם, ושם נשאר שורשו. ואז מסתלקים חיות ואורות דהצי התחתון דת"ת ונהי"ם, ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת. ושארית המוחין [צ'], להמשיכם לנה"י דפרצוף הנז'. (ניתוק הנה"י דטיפה גופנית, לידה ב')

ועתה יכוין להחזיר המוחין דפנים דאחור למקומו^(א), ולהמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים מלובשים בשם בוכו לאחור ופנים דפנים דנוק'.

מַלְךְ (◇)

מלכיות דאחור ופנים דפנים דאחור לכתר דנוק' דניקוד הנז'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי כתר דנוק'

יְיָ וְיָא וְיָא וְיָא
 יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הה
יְיָ, יְיָ, יְיָ, יְיָ, יְיָ

ונגדלת הנוק' כשיעור המלכות שלה

א. א"ה עיין בס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"ב וז"ל ומ"ש ולהחזיר המוחין דפנים דאח' למקומו ר"ל שהצלם דיש"ס שעלה בסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלבד הכלים (לבושים) דנה"י דיש"ס שנשארים עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירים את הצלם לכליהם והם הנה"י וזהו למקומם עכ"ל. כלומר, פנים דאח' נשאר ע"ג רישא דז"א בשלב ראשון. אח"כ, כן נכנסים לנוק', יחד עם אחו"פ דפנים. [ע"י פת"ע דף ל"ט רע"ג. ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ב, ש' קל"ד, אבא נכנס בעיקב (מאליו), אימא ברחל.]

◇ ע"י שע"ר ח"ב ש' קכ"ג, יעו"ר מצדדים בפנים של ז"א רק לאחר שנכנה הפנים שלהם, בכא"י. כניסת המוחין במלך עוזר, הכל דחו"ב חו"ג דכתר, בתוך שורש החכמה דכתר דנוק', ע"י תיבת באהבה.

[עה.]

עוֹזָר

להמשיך נה"י דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות המלכויות לתפארת

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּר הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּר הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּר הַי

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר
אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר
אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְרַד וַיַּר וַיַּר וַיַּר
יְרַד וַיַּר וַיַּר וַיַּר
יְרַד וַיַּר וַיַּר וַיַּר

ג' כלי דעת דנוקבא

יְרַד וַיַּר וַיַּר וַיַּר
יְרַד וַיַּר וַיַּר וַיַּר
יְרַד וַיַּר וַיַּר וַיַּר

לדחות הג' מלכויות לתפארת דנוק'

פנים דפנים   אח' דפנים   פנים דאח'

אֱהִיָּה   אֱהִיָּה   אֱהִיָּה
יְהוָה   יְהוָה   יְהוָה

בוכו

ג' כלי תפארת דנוק'

אלף למד הי' יוד מם

צבאות

השתפא

ונגדלת הנוק' כשיעור הנה"י שלה.

ומוש"יע

[עה:]

להמשיך חג"ת דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות הנה"י לחג"ת והמלכיות ליסוד

פנים דאחור

אֵלֶּיהָ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֵלֶּיהָ אֵלֶּיהָ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֵלֶּיהָ
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֵלֶּיהָ
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֵלֶּיהָ אֵלֶּיהָ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֵלֶּיהָ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֵלֶּיהָ
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֵלֶּיהָ אֵלֶּיהָ
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֵלֶּיהָ
יְהוָה
יְהוָה

בוכו

ג' כלי בינה דנוק'

אֵלֶּף וְ יוֹד וְ מֶם
אֵלֶּף וְ יוֹד וְ מֶם
אֵלֶּף וְ יוֹד וְ מֶם

ג' כלי חכמה דנוק'

יּוֹד וְ הֵא וְ הֵא וְ הֵא
יּוֹד הֵא וְ יוֹד הֵא וְ הֵא
יּוֹד הֵא וְ יוֹד הֵא וְ הֵא

ג' כלי דעת דנוקבא

יּוֹד וְ הֵא וְ הֵא וְ הֵא
יּוֹד הֵא וְ יוֹד הֵא וְ הֵא
יּוֹד הֵא וְ יוֹד הֵא וְ הֵא

[עו.]

לדחות הנה"י לחג"ת דנוק'.

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִרְדּוּ הַיּוֹדִים הַיּוֹדִים

פנים דאחור

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יִרְדּוּ הַיּוֹדִים הַיּוֹדִים

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִרְדּוּ הַיּוֹדִים הַיּוֹדִים

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּךָ לְמַד
אֵלֶּךָ, אֵלֶּךָ לְמַד
אֵלֶּךָ

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּךָ לְמַד הַיּוֹדִים מִזֶּמֶר
צְבָאוֹת
הַשֵּׁתֶּפֶא

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְטִם

ולדחות הג' מלכויות ליסוד דנוק'

פנים דאח'

אֱהִיָּה
יְהוָה

אח' דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁינְךָ דִּלְתֵי יוֹד
שְׂדֵי
שׁ, שֵׁד, שְׂדֵי

ונגדלת הנוק' כשיעור נה"י וחג"ת שלה.

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

[עז:]

ג' כלי הוד דרחל

אֱלֹהִים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
בּוֹכּוֹן

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דלַת יוֹד
שְׂדִי
שׁ, שֵׁד, שְׂדִי

ג' כלי נצח דרחל

אֵל
א, אֵל
בּם

ולדחות הג' מלכויות למלכות דנוק'

פנים דאח' פנים דאח' פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי מלכות דנוקבא

אֱלֹף דלַת נוֹן יוֹד
אֲדָנִי
א, אֲד, אֲדָנִי, אֲדָנִי

ועתה נגדלת כשיעור נה"י וחג"ת וחב"ד הגדלותה שהיא כשיעור כל קומת ז"א.

(א) להמשיך הארה מוש"ע נהורין דא"א בב' תפוחין דנוק' ובחוטם ויהיו ד' אל מלאים.

תרין תפוחין אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד
חוטמא אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד

אח"כ חוזרים ומסתלקים [כל] המוחין הנז' מפרצוף הנוק', ועולים ועומדים ע"ג רישא דז"א ואז מתמעטת הנוק' ויורדת עד כנגד החזה דז"א

א. ע"ח ש"כ דל"ג ע"א.

[ע.ה.]

בְּרוּךְ

הַדְּ לַהוֹרִיד הַרְאֵשׁוֹנָה דְהוּי"ה לְהַעֲלוֹת דְּדַאדְנִי

שורש חכמה דכתר

Ⓞ להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ו"ק דצלמי המוחין יו"ד ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י], לחב"ד וחג"ת [דנה"י דבינה] דז"א [דאצילות] דניקוד הנו"ו ו"ק דאחור דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוֹד הִי דקס"א א'

אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ
יְוֹהוּוְהוּ יְוֹהוּוְהוּ

יְוֹד הִי דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים

ג' כלי דעת דז"א
יְוֹד הִי וְיָן הִי
יְוֹד הִי וְאָן הִי
יְוֹד הִי וְהוּ הִי

ג' כלי חכמה דז"א
יְוֹד הִי וְאָן הִי
יְהִי יְהוּ יְהוּה
יְוֹד הִי וְאָן הִי

[ע.ה.:

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ
יְוֹהוּוְהוּ יְוֹהוּוְהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוֹד הִי דקס"א א'

יְוֹד הִי דקס"א א'

יְוֹד הִי דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א
יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוֹד הִי וְאָן הִי
יְהִי יְהוּ יְהוּה
יְהוָה

ג' כלי חסד דז"א
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] Ⓞ עד כנגד היסוד דז"א

Ⓞ בסידור הרש"ש המודפס עשו שילוב בכניסת המוחין בין מוח חכמה ובין מוח הבינה וגם עשו כלים משותפים לשניהם, וכנראה שעשו כן עפ"י המסודר בסידור כת"י הר"י אדרעי. אמנם בסידור היר"א, וכן בסידור הרב הדא"ה עשו הפרדה בין שניהם. והיות ואופן זה יותר קל ונוח למכוין, לכן סידרנו כך כאן. נראה קצת שעדיף להפריד גם בלשון שע"ר ח"ב ש' קמ"ב.
עפ"י השד"ה, יש לעשות דחיית שורשי הבחו"ג לשורש הבינה (ע"ג רישא דז"א), עח"ל ח"ג-59. וכן יש לדחות את שורשי החו"ג במודים, ושורש הגב' בהטוב שמך (הכל ע"ג רישא דז"א).
Ⓞ עיין באתי לגני ח"א דף צ"ה ע"ב. עלי נהר דף צ"ז ע"ב.

ולחמשי' ח"ן דאחור דפנים דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה) [דנה"י] דישסו"ת, לחב' דז"א

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא

שורש בינה דכתר

להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ואחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכ' חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם יו"ד ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י, לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצי'] דניקיד הנז'

ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹף, אֱלֹף הִיא, אֱלֹף הִיא יוֹד,
אֱלֹף הִיא יוֹד הִיא
אֱלֹף הִיא יוֹד הִיא
אֱלֹף הִיא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱוֹהִיִּיהוּ אֱוֹהִיִּיהוּ אֱוֹהִיִּיהוּ אֱוֹהִיִּיהוּ
יְוֹהוּוֹהוּ יְוֹהוּוֹהוּ יְוֹהוּוֹהוּ יְוֹהוּוֹהוּ

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי דעת דז"א
יְוָדָהּ הִי וְיָן הִי
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִי
יְוָדָהּ הִי וְוֹ הִי

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א [עיה:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוָדָהּ
אֱלֹף, אֱלֹף לְמֹד, אֱלֹף לְמֹד הִי,
אֱלֹף לְמֹד הִי יוֹד, אֱלֹף לְמֹד הִי יוֹד מִם
יְוָדָהּ

אֱוֹהִיִּיהוּ אֱוֹהִיִּיהוּ אֱוֹהִיִּיהוּ אֱוֹהִיִּיהוּ
יְוֹהוּוֹהוּ יְוֹהוּוֹהוּ יְוֹהוּוֹהוּ יְוֹהוּוֹהוּ

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְוֹ הִיא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֵל, אֵל, אֵל
אֵל, אֵל, אֵל

יכוין להמשיך הארת המוחין דו"ק דאחור דאחור, ודאחור דפנים, דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דבינה דכתר, [דגה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב') ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר לחב"ד חג"ת דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי דקס"א ב'

יוד הי דקס"א ב'

יוד הי דקס"א ב'

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבכריאה]

ולהעלותה (נוק' שבכריאה, דאח' דאח' ואח' דפנים דבינה דכתר) עד [כנגד] היסוד דפר' הנו' דז"א לחבר י"ה ד[צלמי ה] מוחין עם ו"ה תו"מ (ת"ת ומל' - זו"ן - כלים) יְהוָה

מעש"ק: להמשיך לזו"ן דכריאה ב' מיני שפע ע"י יוד הי דקס"א כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דיצירה.

אתה

[ע.ט.]

להוריד ה' ראשונה דהוי"ה ולהעלות ה' ראשונה דאהי"ה.

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דגה"י] (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י], לחב"ד דניקוד הנו' דז"א [דאצילות] חב"ד דאחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלף הי דקס"א א'

אלף הי דקס"א א'

אלף הי דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
אוי"ה

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות החג' דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכ'), [דנה"י] דבי' דז"א, לחג'ת [עט:]

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יהוה

ולדחות הנח"י דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] דבינה דז"א, לנה"י

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי נצח דז"א

יהוה
צ' צב צבא
צבא

אוהויהו אוהויהו
יהוהו יהוהו

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה
ש"ן, ש"ן דלת, ש"ן דלת יוד
ש"ן דלת יוד

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי הוד דז"א

אדני
א צבאו צבאות
אורת

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] עד כנגד העטרה דז"א

ולהמשיך חכמה דאח' דפנים דחכמה דכתר, דבי' (או דחכ'), דנה"י דיסו"ת, לחכמה דז"א
חכמה דאחור דפנים דחכמה דכתר, לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז' (א)

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

שורש בינה דכתר

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ודאחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י], לחב"ד דניקוד הנז' דז"א [דאצ"י]

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **לגבי ה** (כריעת הראש)

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא אלף והא יוד והא איהיה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהוה יוד הא ואו הא</p>
--	---	--

ולדחות החג"ת דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי גבורה דז"א יה אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם יהיה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהוה יהיה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למד</p>
---	--	--

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

[פ.]

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי הוד דז"א איהיה א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א יאהיה שין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי נצח דז"א יהיה צבב צבב צבב</p>
--	--	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דאחור דאחור דאחור דפנים דבינה דכתר,
לחב"ד דניקוד הנז' דבינה דכתר, [דנה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>
<p>חב"ד דנוק'</p>		

(X) ולדחות החג"ת דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>חג"ת דנוק'</p>		

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>נה"י דנוק'</p>		

[המושכת השפע לנוק' שעלתה מהבריאה]

ולהעלותה (כול' דחח"ן בג"ה דנוק' שעלתה מהבריאה) עד כנגד [אחורי] נו"ה דפר' בינה דכתר,
[דנה"י] דבינה דז"א [דאצי' דניקוד הנז']

לחבר א"ה ד[צלמוי ה] מוחין עם י"ה חו"ב [דז"א-כלים]
אהיה

מעש"ק: להמשיך לכחב"ד דבריאה ב' מיני שפע ע"י אלף הי' דקס"א הנוכר כדי להעלותם,
ולכלול כחב"ד דיצירה.

א. א"ה גם יכולין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז', ועיין
לעיל דנ"ח ע"א אות א'. ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

[פ:]

יְהוָה וְאֱדֹנָי יְהוֹדוּנָהּ

דה להעלות ולחבר ד' דאדנ"י עם ה' ראשונה דהוי"ה.

להמשיך הו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וי"ו ה"י דע"ב, עם הנרנח"י], לחב"ד חג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי הָאֵל, אֱלֹהֵי הָאֵל יוֹד,
אֱלֹהֵי הָאֵל יוֹד וְהָאֵל
אֱלֹהֵי הָאֵל יוֹד וְהָאֵל
אֱלֹהֵי הָאֵל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה וְהָאֵל
יְהוָה וְהָאֵל

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי דעת דז"א
יֹד הַי' וַיַּן הַי'
יֹד הַי' וַיַּן הַי'
יֹד הַי' וַיַּן הַי'

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל
יְהוָה יְהוָה
יֹד הָאֵל וַיַּן הָאֵל

[פא:]

ולדחות הנה"י דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א
יְהוָה
אֱלֹהֵי הָאֵל לְמוֹד, אֱלֹהֵי הָאֵל לְמוֹד הַי',
אֱלֹהֵי הָאֵל לְמוֹד הַי' יוֹד, אֱלֹהֵי הָאֵל לְמוֹד הַי' יוֹד מִמֶּנּוּ
יְהוָה

אֱהִיָּה וְהָאֵל
יְהוָה וְהָאֵל

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א
יֹד הָאֵל וַיַּן הָאֵל
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֱלֹהֵי הָאֵל
אֱלֹהֵי הָאֵל לְמוֹד

ג' כלי בינה דו"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
אוי

ג' כלי דעת דו"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דו"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דו"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

אוויהו אוויהו אוויהו אוויהו
יוויהו יוויהו יוויהו יוויהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

ג' כלי גבורה דו"א

י
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יוויהו

ג' כלי ת"ת דו"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יוויהו

ג' כלי חסד דו"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

ו לגבי ה (זקיפת הגוף)

[פא:]

יכוין להמשיך הארת [המוחין] דו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), לחב"ד חג"ת^(א) דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, [דנה"י דבינה] דרחל הנו', [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')]

ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אוויהו אוויהו אוויהו אוויהו
יוויהו יוויהו יוויהו יוויהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבבריאה]

להעלות מלכיות דיעקב ורחל דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לאצילות.
(ביר"א ליתא:) ולחבר(ק), מלכיות דדת"י שבהם בדת"י דשורשי פרצופה שהם כנגד
יסוד דז"א [דאצילות] דניקוד הנו'.

גם יכוין להעלות, (ביר"א ליתא:) ולחבר(ק) מלכיות דז"ק דכתר דאחור דפנים ואחור דאחור [דבינה
דכתר] דיעקב ורחל, בז"ק דכתר דשורשי פרצופה שהם כנגד ב' שלישי תפארת דתפארת דז"א
[דאצילות] דניקוד הנו'.

לחבר ואו הי דס"ג (צלמים) דזקיפה א' עם יוד הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה א'
(כריעה א') (זקיפה א')
יוד הי ואו הי

מעש"ק: יכוין לזקוף להעלות זז"ן דבריאה ע"י ואו הי דס"ג הנזכר.

זקיפה ב' הה. להעלות ה ראשונה דאה"ה ולחברה עם ה ראשונה דהו"ה.

[פ.כ.]

שורש חכמה דכתר

להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור) דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-
חזרה), [דנה"ג] (יש"ס) [דישסו"ת], [עם ג"ר דצלמי המוחין יו"ד ה"י דע"ב, עם הנרנח"י,
לחב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר דניקוד הנו' דז"א [דאצילות]

חב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי בינה דז"א

אֵלֶּף, אֵלֶּף הָא, אֵלֶּף הָא יוֹד,
אֵלֶּף הָא יוֹד הָא
אֵלֶּף הָא יוֹד הָא
אוּיָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות ההג"ת דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

[פ.כ:]

אֱהִיָּה
יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א

יָה
אֵלֶּף, אֵלֶּף לְמוֹד, אֵלֶּף לְמוֹד הִי,
אֵלֶּף לְמוֹד הִי יוֹד, אֵלֶּף לְמוֹד הִי יוֹד מִס
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי חסד דז"א

א, אֵל, אֵלֹו, אֵלֹוה
אֵלֹוה
אֵלֶּף לְמוֹד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי הוד דז"א</p> <p>אזני</p> <p>א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>איהדוניה</p> <p>שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי נצח דז"א</p> <p>יהורה</p> <p>צ צב צבא צבא</p>
---	--	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר דרחל

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p> <p>חב"ד דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>חג"ת דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>נה"י דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרננח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז' כמש"ל.

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלות (ביר"א ליתא): ולחבר (ק), מל' דחח"ן בג"ה [דפנים דאח' ודפנים דפנים דבינה דכתר דנה"י דבינה] דרחל דני' הנז', בחח"ן בג"ה דשו' פר', שהם כנגד נו"ה דז"א [דאצי'] דני' הנז'.
 [להעלות] (ביר"א ליתא): ולחבר (ק), [מל' דיי"ס דכתר] [דפנים דאח' ודפנים דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל דניקוד הנז', כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א [דאצי'] דניקוד הנז'.
 גם יכוין להעלות (ביר"א ליתא): ולחבר (ק), [מלכיות] דג"ר דכתר דאחור דפנים ודאחור דאחור [דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל, בחב"ד דכתר דשורשי פרצופה כנגד שלישי עליון דתפארת דתפארת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'.

לחבר יוד הי דס"ג (צלמים) דזקיפה ב' עם אלף הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה ב'

(כריעה ב') (זקיפה ב')
אלף הי יוד הי

ז"א מחבקה משם ע"ב שבימינו **יוד הי ויו הי** ע"ב דע"ב

מעש"ק: יכוין לזקוף ולהעלות כחב"ד דבריאה עם כל הבריאה לאצילות ע"י **יוד הי** דס"ג הנזכר גם יכוין להמשיך שפע והארה משם ס"ג **יוד הי ואו הי** שהיא אימא דאצילות והיא חיות של הבריאה, לעולם הבריאה, כדי שיכין שם מקום ליצירה כשיעלה לבריאה. גם יכוין להאיר ע"י שם ס"ג זה מהבריאה ליצירה.

בין המצרים: יכוין בהוי"ה זו [שתאיר] בחילופה: **יהוה טדהד**

[פג:]

מגן

גי' ג' א"ל שבתרין תפוחין דנוק'. וא"ל הג' בחוטמה כלול משניהם

להמשיך ש"ע רבוא נהורין דתרין תפוחין וחוטמא דילה

אל אל אל

אלף למד אלף למד אלף למד

לחבר מגן זה עם מגן דמלך עוזר ושניהם גי' מקום שהוא הויה בהכאה להמשיכו לנוק'

ההההה ווווו ההההה

אבר'הם^(א)

א. א"ה בקצת סידורים כ"כ, גם אברהם הוא הק"ק אהבה דהק"ק דז"א שע"י המ"ן שהעלינו משם חזרו פב"פ. וגם הוא חסד שהם החסדים שהם המוחין דשם מ"ה הנק' חסדים שעל ידם חזרו ז"ו"ן פב"פ. וגם הוא סוד פרצוף חכמה שהוא לבדו נתקן בברכה זו וכלי החכמה נעשה מב' פרקין עלאין דחסד.

(עא, ב) ולוקחת הנוק' כ"ב אותיות וכו' וכו'.
 ענין הכ"ב והמנצפך האלו,
 אחר העיון בע"ח ש"ה פ"ג ופ"ה וש"ח פ"ו
 ושל"ד פ"ב כלל כ' ופ"ד ושל"ה פ"ג ובש"ש ז"ל
 במקומות הנז' ועוד מ"א, רוצה אני הדל להבין
 לפקו"ד שצלם המו' דנוק' והכ"ב ומנצפ"ך הנז'
 וא"ב דאטב"ח, הכל דבר א' הוא ואינם ענינים
 שונים. ולכן לאחר גמר תיקון הנוק' עד כאן,
 נמצא שלקחה דלת וציר והם הם תיקון עצמותה
 באחו' שנתקנה בסדר אטב"ח. ומ"ש כאן ולוקחת,
 אין פירושו לקיחה עכשו מחדש, אלא כמ"ש,
 שנמצא בזה לוקחת וכו'. וכמו כן בכ"ב ומנצפ"ך
 הב' שבאהבה. (וק"ק שלא נז' כאן ה"פ דין
 כמ"ש באהבה) ובסי' כ"י המיוחס להיר"א זיע"א
 לא נמצא כלל כל הפסקא הזו כאן ולא באהבה
 וא"ש את"ם.

באהבה

(עא, ב) להעלות ב' צלמי וכו'. ומצוייר צלם
 דמו' די"ש"ס ותחת' כלים
 דחב"ד וכתוב עליהם לג' כלי חכמה וכו'. ולקיצור
 דעתי אין טעם לציור הכלים הללו, ובפרט מ"ש
 לג' כלי וכו', והיה צ"ל על ג' כלי וכו'. ויותר
 טוב בלי ציור כלים, שכבר כתב להעלות ב'
 צלמי המו' וכו' ע"ג רישא דז"א, ובזה די.
 ובסי' כ"י גם סידור הצלם לא מסודר כלל.

(עב, א) להמשיך הבו"ג וכו'. הרב ש"ש ז"ל
 בשה"כ דמ"ג ע"ד אות ט'
 וכן דע"ג ע"א ד"ה גם מ"ש ואחר וכו' הביא
 מש' הליקוטים (הוא בש' הפסוקים ישעי' ע"פ
 כי ההרים ימושו וכו') דבהסתלקות נה"י דאי'
 מז"א היא מתמעטת בסו' נקו' באחור קודם
 כניסת הגה"י דאי' בה עכ"ל. ונראה פשוט מה
 שלא זכר זה הרש"ש זיע"א בסי', היות ואין זמן
 בין ההסתלקות מז"א לכניסתם בה וכרגע
 שמשתלקים נכנסים בה, אין צורך לעשות מזה
 כונה. לא כן במלך עוזר וכו' ובמגן אברהם
 ופשוט.

ולשים לב על הדבר לידע אמיתות הענין, ואולי
 גם כאן כך הוא. כי מוכרחים אנחנו לו' כמ"ש.
 ובכן ק' מאד מ"ש בסי' שמהנ"ה נמשכו ליסוד
 היפך המפו' בדברי רז"ל וכאמור וצ"ע כעת.
 אחז"ר ראיתי מ"ש במזכיר שלום מע' הג' אות
 י"ב ע"ש מ"ש. גם שו"ר בשפ"א על ע"ח דמ"ד
 סוע"א שמחלק בין או"י ואו"ח ע"ש והרואה
 יראה שמהסי' שלפננו לא משמע כדבריו ז"ל
 ודוק.

(עא, א) ולהמשיך מאחו' ופני' דיסוד דאבא.
 צ"ע לע"ע שמסופ"ה של
 של"ד נראה שהם ב' אחו' דפשוט ומלא דע"ב.
 שנתן טעם שנעשה זה ע"י אהרן וכו' וכו' ע"ש.
 ועי' באמצע פ"ז דשל"ח שבהדיא כרוז"ל שאהרן
 הוא אחו' הפשוטים והמלאים. ובסי' א' כ"י
 מצאתי שכ' להמשיך להם (לב' הגבו') הארה
 מיסוד דאבא שביסוד דז"א ומצוייר רבוע מלא
 דע"ב לבד. ונראה שג"י זו יותר נכונה (וחסר
 עוד ריבוע פשוט).

(עא, א) הנה"י החדשים וכו' הארת המו' דאי'
 וכו'. עי' פת"ע ז"ל ודבריו
 באו קצת בקיצור. וגם נראה שלא היה אצלו
 כמו שמצוייר בסי' שלפננו הוי' בקמץ וגם
 הויות נה"י בני' חש"ק. והכונה לפי הציור הזה
 גר' לפמ"ש רז"ל, שהביא הפת"ע, שהנה"י החד'
 הם מכלל הכתר דז"א. ורז"ל כ' שבכתר הזה
 נמצאים שורש ד' מו' דז"א. ועוד כרוז"ל שכתר
 דז"א הכלי והאור הוא מאי', ונמצא כפ"ז שבנה"י
 החד' ישנם אורות עצמם שהם הויות בני' חש"ק,
 ואורות ז"א שהם הוי' בקמץ. ואשמוענן רז"ל
 שכשלוקחת רחל מסיום הנה"י, לוקחת כמו ז"א,
 גם מאורות של הנה"י עצמם וגם מאורות הכתר
 דז"א שבתוכם וא"ש את"ם.

(עא, א) ולהמשיך עוד ט"ס וכו'. עי' בע"ח
 של"ה פ"ד שהגדלת הט'
 גקו' בכתר הוא ע"י חסד דת"ת דז"א כמו החו"ב
 ע"ש. ובענין התוס' הללו של א"ב דאטב"ח עי'
 ש"ש בפ"ד דשל"ה אות ג' ובמזכיר שלום מע'
 האלף אות ב"ן, בשם היר"א זיע"א.

ובהסתלקות בתיבת באהבה מו' דישי"ס כתר ובלי מל', ובכניסתו בנוק' במלך עוזר וכו' כלי כתר וכלי מל' עם מו' דמל'. וה"ה לאו"פ דפני' במלות הנו'. ומו' דאי' באהבה תוך נוק' ג"כ כתר ומל' מו' וכלים. ויוצא מזה, שכל המו' שמקבל הז"א הנרנח"י הם שלמים מכתר ועד המל', ולפעמים (בפני' דפני') שלא מציירים המל' כי נראה שנכללת עם היסוד מאחר שאין לה כלי בפ"ע כנו"ל. והכלים רק בפני' דפני' יש כלי לכתר (עי' לעי' בקונה ד"ה להמשיך הת"ת) ובכל הבחי' אין כלי למל'. וכל המו' שמקבלת הנוק' בכל הבחי' יש בהם כתר ומל' בנרנח"י וכלים ועי' פת"ע בתיבת מגן אות א' וש"ש בשה"כ דמ"ד אות יו"ד.

(עג, ב) **אחורי** ה"ס עליונות חב"ד ח"ג. בפ"א דשל"ו כתוב כח"ב ח"ג. ובפת"ע כאן הגי' חב"ד חג"ת, ונראה דלאו דוקא אלא חב"ד ח"ג. ושם בשל"ו פ"ב כרוז"ל שהם חב"ד ח"ג, וכתר אינו נמנה מפני שהכתר והדעת הכל א' כנו' עכ"ל. ומלשון אינו נמנה משמע, שבאמת לוקחת גם מהכתר אלא שאינו נכנס בחשבון הה"ר. ונמצא שלוקחת מכחב"ד ח"ג, ופעם קרא לזה כח"ב ח"ג, ופעם חב"ד ח"ג. והרש"ש זיע"א שתפס חב"ד ח"ג אולי והיות וכ' לעי' בסוף למען שמו להמשיך סיום הנה"י החדשים לתוך כתר שלה ולהמשיך הארת המו' דאי' שבכתר דז"א עכ"ל, ולכן לא זכר כאן כתר וא"ש את"ם.

(עג, ב) **למ"ן ומ"ד**. הגם שהז"א לבדו עולה, דהיינו חו"ח שהוא צלם דישי"ס, אפ"ל היות והוא מ"ה דמ"ה מצד יש"ס, ומ"ה דב"ן מצד התבונה קודם החילוף, לכן א' שעולה למדומ"ן. וגם נק' העל"י זו בשם מ"ן, וגם אם יעלו זו"ן שניהם נק' ג"כ מ"ן, היות והיא מלמטה למעלה. ומ"ש לחכמות דיסוד"ת, הרב פת"ע ז"ל פי' ב' פי' ע"ש. ואולי עוד אפ"ל היות וברכה זו דאבות היא בפר' חכמה דכתר לכן נקט חכמה וא"ש את"ם.

(עג, ב) **עליית** בירורי זו"ן לישסו"ת וזו"ן מבררים דיסו"ת ומעלים

(עב, א) **להמשיך** הבו"ג וכו'. עם המלכיות דכתר. עי' ש"ש על של"ד פ"ב כלל ח' אות ט'.

(עב, ב) **להמשיך** הבו"ג וכו'. בסי' כ"י הגי' (וכן בפת"ע) להמשיך לנוק' פר' דיני' וכו' דז"א עם י"מ וכו'. ולקוצר השגתי לא הבנתי זה היטב. דבע"ח שכ"ז רפ"ב כרוז"ל שפר' החיצו' ונק' עי' ונה"י ננסר וניתן לנוק', ונשאר ז"א אחר הנסירה בב' בחי' התיכונה והפנימית ע"ש. וכן מובן מפ"א דשמ"א וע"ש בהריפ"ש ז"ל ד"ה שכל מה וכו' ע"ש. ול' נה"ש די"ז ע"ד (די"ג ע"ד) בנסירה גותן לנוק' כלי החיצון שבו דבחי' היני' והוא לה בבחי' נשמה א"כ ההויות דבחי' אותיות וכו' בעת הנסירה יוצא זה המס' דבחי' פר' הפני' שלו ומתלבשים בפר' החי' דיני' וניתנים לה וכמ"ש בש' החשמל פ"א עכ"ל. ובפ"א דש' הנו' כרוז"ל ואחר הנסירה נחלק זה העור וננסר לב' וכו' ואז ההויות של הפנים מתלבשים תוך אלהים שבעור כנו' בענין נסירה במ"א. ול' נה"ש הנו' היה אפי' לכאו' לפרש חיצו' דיני', ר"ל העור, והוא פר' העי' שהוא חיצו' ליני'. ומ"ש והוא לה בבחי' נשמה כלו' פנימיות. אלא דק"ק למה תפש ל' זה ולא א' בפשיטות פר' העי' או פר' החי' דז"א. וגם גי' הסי' הנוז"ל היא סתם להמשיך לנו' פר' דיני' והיעב"א. וע"ע ש"ש של שמ"א הנו' אות ב' ושל"ד פ"ב כלל ח' אות א'.

(עב-עג) **הכנסת** המו'. בק"ש נכנס בז"א בחי' דפני' מהכתר עד המל', והיא בכלל, ובציור הכלים לא נמצא כלי למ' בעמידה. וגם בע"ח לא יש כלי למ' דז"א, ובסי' גם כלי לכתר לא נו'. (ונראה היות ובחי' כתר דאי' הוא כתר לז"א ואורות דז"א נמצאים שם ואינם עולים בשם כמ"ש רוז"ל בע"ח והמפ' ז"ל ועי' לעי' ד"ה להמשיך הת"ת) ובפני' דחי' בק"ש נו' כל המו' בשלימותן מכתר עד מל', וג"כ אין כלים לכתר ומל' כנו'. ובפני' דפני' נכנס בק"ש הו"ק בלי ציור מו' דמל', וכן בעמידה באלקי וכו' לא נו' מל' במו' דאבא (והכתר נו' בקונה הכל) — ובנוק' יש מו' וכלים במ' בלמען שמו.

דא"א שמלביש עליה. ואחר כך מזדווגים בינה דא"א עי', המלביש על חכמה דבינה דא"א (עי' תו"ח ח"י א'). אח"ז מזדווגים בינה דבינה דעת', ובינה דבינה דא"א המלביש עליה, ובינה דישסו"ת המלביש עליה. והנה ממ"ש הרש"ש זיע"א שבהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעת' נבקע היסוד ונעשים או"א וישסו"ת ב"פ, נראה שכתר דבינה דא"א הגו' הוא מתחיל מראש האצ'י עד סופו. ועד הגרון של זה הכתר הוא מגולה. ומהגרון עד החזה שלו מלביש עליו חכמה דבינה, ועליה בינה דא"א עי'. ומחזה עד הטי' מלביש בינה דבינה ועליה בינה דישסו"ת. ונמצא שאו"א וישסו"ת, דהיינו פר' הבינות שלהם, מלבישים על היסוד דכתר דבינה דעת', שבתוך הת"ת דכתר דבינה דא"א. והשתא בהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעת', והם מלובשים תוך חג"ת הגו' דכתר דבינה דא"א, ועליהם עוד נמצאים בינות דא"א וישסו"ת, לכן מעכשו נעשים ב"פ כוללים ע"י בקיעת יסוד הגו' דכתר דבינה דעת'. אבל הזיווג לא מגיע אליהם כעת, עד שיזדווגו תחי' החו"ב דבינה דעת' וא"א שבפנימיותם.

ובדלותי רושם קצת שאלות מחוסר ידיעה מספיק אפי' בפשט הדברים, יה"ר שהשי"ת יזכנו להבין הענינים על אמיתותן. א — שבהמשכת המ"ה וב"ן לכתר דבינה, כתב לנה"י דכתר דבינה דעת', ומשם לחג"ת דכתר דבינה דא"א, ומשם לב' מזלין. ונראה שהוא ג"כ דכתר דבינה שלהם (עי' תו"ח דח"י א') הגו'. וכשבא לחו"ב דבינה של כולם, לא זכר פרטים כאלו (בתו"ח הגו' נראה לפמ"ש שם שה"ה). ב — שכתב חכמה דבינה דא"א, שבתוך בינה דא"א שהוא חב"ד הכולל. ובבינה דבינה כתב, בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות שהוא חג"ת הכולל. ולא אמר שבתוך בינה דישסו"ת שהוא חג"ת הכולל. שכן הוא בינה דא"א תוך ישסו"ת, כמו שחכמה שלו תוך או"א. ואפי' לפי מ"ש האש"ל ז"ל (שהראה לי כה"ר יעקב הלל הי"ו) דל"ג ע"א אות ב' לפי דרו' הדעת שהנה"י נק' דעת והחג"ת בינה והחב"ד חכמה ע"ש. וכתב הרדב"ש ז"ל דל"ח סו"ע"א

לאו"א וכו'. עי' מה שרשמתי בדלותי לעי' בתיבת אחד דק"ש ד"ה וזה ע"י שיכוון וכו'. ועי' מעיל אליהו ד"ו אות ל"ג.

(עד, א) זיווג ע"ס דא"ק ומסודר אהי' הוי' בשילוב. ועי' פת"ע די"ט ע"ג ד"ה ועוד וכו' דמאי שנא העמידה מכל שאר המקומות שמסודר פני' וחי' אהי' הוי' והוי' אהי' לא כן בעמידה. ועי' מע"א דצ"ב ע"א ד"ה ויכוון לזיווג וכו' שכ' וכן מסודר שנים בכונת באהבה ע"ש.

(עד, א) להוציא ט"ס וכו' דזו"ן דא"ק ולזווגם. לכאו' יש לכוון כאן בשילוב אהי' הוי' ע"ד השאר, ולא ידעתי למה לא נו'.

(עד, ב) אחר שילוב המזלות, כתב ולזווגם. וגם כאן נר' שצריך להיות כונת שילוב אהי' הוי'. והסדר הגו' באחד דק"ש נר' יותר מדקדק. שבכולם כ' לזווג וצייר שילוב השמות, ואח"כ כ' להמשיך. ולא כן כאן שהשמות המשולבים נסדרו אחר שכ' ההמשכה. ובודאי הכונה צריכה להיות כסדר הק"ש.

(עד, א ב) המשכת הטיפה באהבה, לפקו"ד כפי מה שהבנתי הוא כך. ה"פ זו"ן דא"ק מלובשים תוך ה"פ עו"א (לא בדקדוק ממש עי' פת"ע) בסדר זה בקיצור. ה' כתר'ים דה"פ הגו' מגולים ומלבישים מטבור דא"ק ע"ס הת"ת שלו, והם בערך א"א, עד הגרון. ותחתיהם ה' חכמות דה"פ הגו' מהגרון עד החזה, ועליהם מלבישים ה"פ או"א עי'. ותחתיהם ה' בינות דה"פ הגו' מהחזה עד הטבור, ועליהם מלבישים ה' פר' ישסו"ת. ותחתיהם מהטבור ע"ס א"א, והוא סוף האצ'י, ה' זו"ן, ועליהם מלבישים ה"פ זו"ן דאצ'י. וכ"ז ההתלבשות הוא כל פר' לשכנגדו בפ' שבפנימיותו. ועכשו בחול שהוא תיקון פר' בינה, אז הזיווגים הם בפרטות פר' דבינה הגו'. דהיינו תחי' מזדווג נה"י דכתר דבינה דעת', שבתוך חג"ת דכתר דבינה דא"א, ומזדווגים גם הם. אח"ז מזדווג חכמה דבינה דעת', וחכמה דבינה

בחב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני' דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני', צריכה שתשתלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני' דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני' דאחו', ג' ע"ב וג' היות וג' מי'. ואילו במו' דפני' כולם היות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני'. ואילו פני' דאח' לא קא'. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני'. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י—עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני' מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני' דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני' דאחו' ואו"פ דפני'. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני' דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני'). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפ"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרו' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דיססו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"ג אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דיססו"ת הא' ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג', וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא ביססו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים ביססו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דיססו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני'. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין בה כח לקבל כל המו' ביחד בחב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'

לאה
(דרחל)

כותל משותף (ריבועים)

ז"א נותן את הריבועים לנוק; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

כתר ←

←	בינה
←	גבורה

←	חכמה
←	חסד

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	גבורה
←	הוד

←	חסד
←	נצה

←	סיום לאה	מלכות
←	רחל	כתר
←		חכמה
←		בינה
←		דעת
←		חסד
←		יסוד
←		מלכות

←	בינה
←	גבורה
←	הוד

←	חכמה
←	חסד
←	נצה

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	סיום רחל	מלכות
---	----------	-------

ז"א

מדרגה
4 | 2
(מי"ב מדרגות של הרפ"ח)

כתר

←

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

דעת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

ת"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חזת דז"א

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

יסוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

עטרת היסוד

←	סיום ז"א
---	----------

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ו, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ"ר ע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מ' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין. ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמת מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

סדר י"ב מדרגות רפ"ח ואבד"ו

עץ היים למוצאיהם

(ע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ב. בית לחם יהודה ח"א דף פ'. ע"ח ח"א דף ע"ב ע"א פ"ה. אוצ"ח דף ל"א ע"ב אות ב'. נה"ש דף ד' אע"ב, דף ט' רע"ב)

טבלה עבור **ע"ב** (כנגד החסד): (ארבעת המדרגות הראשונות זהות בכל עסמ"ב מפני שההבדל הוא רק במילוי)

פנים (אור ישר) **אחור** (ריבוע)

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט יהו"ה.	ד' אותיות	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	י' אותיות
ג מספר פשוט	כ"ו	ד מספר אחוריים	ע"ב
ה מלא יוד הי ויו הי.	י' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי.	כ"ו אותיות
ז מספר מלא	ע"ב	ח מספר אחוריים דמלא	קפ"ד
ט מלא דמלא יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו.	כ"ח אותיות	י אחוריים דמלא דמלא יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו. יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו. הי יוד	ע"ד אותיות
יא מספר מלא דמלא (610) תר"י	יב	יב מספר אחוריים דמלא דמלא (2172) ב' קע"ב	

טבלה עבור **ס"ג** (כנגד הגבורה):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
ה מלא יוד הי ואו הי.	י' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הי. יוד הי ואו. יוד הי ואו הי	כ"ו אותיות
ז מספר מלא	ס"ג	ח מספר אחוריים דמלא	קס"ו

טבלה עבור **מ"ה** (כנגד התפארת וגם הנה"י):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט יהו"ה.	ד' אותיות	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	י' אותיות
ג מספר פשוט	כ"ו	ד מספר אחוריים	ע"ב
ה מלא יוד הא ואו הא.	י' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא	כ"ו אותיות
ז מספר מלא	מ"ה	ח מספר אחוריים דמלא	קל

טבלה עבור **נה"י** (הנה"י כלולים עם התפארת):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט י"ה	ב' אותיות	ב אחוריים י' י"ה	ג' אותיות
ג מספר פשוט	ט"ו (3x מ"ה)	ד מספר אחוריים	כ"ה
ה מלא יוד הא	ה' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הא	ח' אותיות
ז מספר מלא	כ"ו	ח מספר אחוריים דמלא	מ"ו
ט מלא דמלא יוד ואו דלת. הא אלף.	י"ד אותיות	י אחוריים דמלא דמלא יוד ואו דלת. הא אלף.	כ"ג אותיות
יא מספר מלא דמלא (584) תקפ"ד	יב	יב מספר אחוריים דמלא דמלא (1051) תתרנ"א	

טבלה עבור **כ"ז** (כנגד המלכות):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט יהו"ה.	ד' אותיות	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	י' אותיות
ג מספר פשוט	כ"ו	ד מספר אחוריים	ע"ב
ה מלא יוד הה וו הה.	ט' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה	כ"ד אותיות
ז מספר מלא	ב"ן	ח מספר אחוריים דמלא	קמ"ד

החבלות:

משם **ע"ב**, ו' מדרגות עליונות נשאר בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ז' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (ז')
 משם **ס"ג**, ד' מדרגות עליונות נשאר בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ה' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (ועוד כולל. ה' ועוד ז')
 משם **מ"ה**, ב' מדרגות עליונות נשאר בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ג' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (עם הכולל. ג' ועוד ז')
 משם **ב"ן**, א' מדרגה עליונה נשאר בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ב' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (ב' שהיא ד')

סה"כ: **רפ"ח**

הגב"ה שהיה ניהולו ק"ם כחסד ג' נשמה פ"ב ס"ב מ"ט :
 (ג"ד ע"א) **ואח"כ** (ה) פ"י הנחה הפלין דיד יסין
 להפריך הקל"ה מכלים דהכ"י שהם
 פרטופי וז"ן ויעקב והלא החלומות דבריהם וגם מכלים דהכ"ד
 ת"ה שהם פרטופי עתיק וטקבא וא"ח וטק' וא"ח ויסא"ם
 החלומות החלומות דליריה וגם מכלים דהכ"ד ת"ה
 שהם פרטופי עתיק וטק' וא"ח וטק' וא"ח ויסא"ם דפרימיות
 החלומות דשפיה. ופל יוד הכרעה יסין להפריך מוחין מוחין
 דחיות השלמות עם נרנח"י דנפש לנה"י החלומות החלומות
 דבריהם :

ג יסין להפריך מוחין מוחין החיות השלמות עם נרנח"י
 דרוח נשמה חיה יחידה לפרטופי כהכ"ד ת"ה החלומות
 החלומות דליריה. גם יסין להפריך מוחין מוחין דשפיה
 דפרימיות השלמות עם נרנח"י דרוח נשמה חיה יחידה
 לפרטופי כהכ"ד ת"ה דפרימיות החלומות החלומות דשפיה :
ואח"כ פ"י הנחה הפלין דרוח נשמה יסין להפריך הקל"ש
 מכלים דהכ"י שהם פרטופי וז"ן ויעקב והלא
 החלומות החלומות החלומות החלומות החלומות
 שהם פרטופי עתיק וטק' וא"ח וטק' וא"ח ויסא"ם החלומות
 החלומות דבריהם. וגם מכלים דהכ"ד ת"ה שהם פרטופי
 עתיק וטק' וא"ח וטק' וא"ח ויסא"ם דפרימיות החלומות
 דליריה ויסין להפריך מוחין מוחין השלמות עם כל
 הנרנח"י דנרנח"י לפרטופי כהכ"ד ת"ה נה"י החלומות
 דאזכ"ה החלומות דליריה. גם יסין להפריך מוחין מוחין
 דחיות השלמות עם נרנח"י דרוח נשמה חיה יחידה לפרטופי
 כהכ"ד ת"ה החלומות דבריהם :

ג יסין להפריך מוחין מוחין מוחין דשפיה השלמות
 עם נרנח"י דרוח נשמה חיה יחידה לפרטופי כהכ"ד
 ת"ה דפרימיות החלומות החלומות דליריה :

ד כה נקטו החלומות ופנימיות החלומות דשפיה ודליריה
 החלומות החלומות דבריהם החלומות שהם כ"ה
 דאזכ"ה החלומות דליריה ע"ה אלו המלות משפיות ואח"כ פ"י
 הדיבור שהוא מ"ט של ההפלה נחקן פרימיות החלומות
 (ג"ד ע"ב) דפרימיות דאזכ"ה ברוח ז'ה. והפנין הוא כי פ"י
 אמירה סוד הקרבנות שהם כשפיה שהיא בחי' נפש והיא עם
 ב"ן וא"ח ה' אחרונה דהו"ה כולל יסין לברר מתקני (בשריים)
 הכלים הפנימיים דכלים החלומות המלכים שגפלו לחלומות
 דפרימיות דשפיה ומנחמת לורות דנפש דרפ"ח נטילין שגפלו
 שפיה וזה פ"י זיווג הכלים הפנימיים דכלים החלומות
 דפרטופי החלומות המלכותיים כפרמי פרטופי חלומות
 דפרימיות דשפיה וגם פ"י הכלים הפנימיים דכלים החלומות
 דמוחין דרוח דליריה שירדו גם הם לברר כח"ל והוא כי פ"ה
 לסיקין השפיה יסין להפריך אור מלכות דהכמה דא"ק :

ו דנה ידוע ממ"ט הרב ז"ל בדרוש שני מדרשיו הק"ם
 בביאור מלך ששם וכן בביאור מלך ישראל שגריך
 למיין במלך ששם להפריך לטק' אור מ' החסודות דאזכ"ה
 ובמלך ישראל להפריך לז"ח אור משי"ד ח"ל שהם ת"ה
 דא"ח דומת הארה שהשכנתו לטקבא במלך ששם. וכן כשב
 ג"ר כפ"ה בשער הגבורה פ"ב שגריך להפריך לטקבא מוחין
 דליריה דיעקה עם נה"י דמבונה מן פ' רבסי שש' ו'
 תחשבות דאזכ"ה שהיא המבונה שלמה הגון ו"ה דאזכ"ה פ"ה
 וכן במלך מקומות כהב כן נראה שגריך להפריך לה ללם
 דמוחין דיעקה דומת מה שגריך להפריך לז"ח במלך ישראל
 כפי אופי הק"ם אלא שהוא מכלי החלומין דיעקה נרנח"י דנפש
 דרוח. ונראה כי ה' ידוע הם נפש והשלמה וז"ו עם הכ"ן הם
 סרות והס"ג עם השפה אופיות ו"ד ה' ו"ה הם השפיה
 דנפש וארכוב אופיות וי"ח ד"כ בהמשכים במלך אחד הם

החיה כח' בדרוש פלימ"ה (ב) :
ז להבין מי היא זאת הנק' אם היא המלך סגפיה
 שהוא עם ב"ן או אם היא המלכות דכל ה' מלכים
 כי עם כפ"ב משער הגבורה כהב כי בדרוש מלך סגפיה
 שהוא עם ב"ן פליים נטוק' ובידור השפה מלכים שהם פ"ב
 ס"ג מ"ה פליים ב"ח לעורר המ"ד ונראה שהוא המלכות
 דכל ה' מלכים (ג) :

ח (ח"ן ע"א) **ג** מ"ט הרב ז"ל בדרוש ד' וק"ם כי פ"ה
 ערך המוחין שלוקח ה"ח כ' הוא ערך
 חיוווג שהוא של אורה האפלה או יעקב עם רחל או ישראל
 עם לוא או יעקב עם לוא פ"ה. נראה מה שמשיל הק"ם
 דשפיה להפילה המנחה הוא שגפלו שגמשתה טיפס המוחין
 מכלי פנימי החלומות דשפיה אלא שג"כ נמשכת טיפס נפת
 יסוד הק"ם דשפיה מכלי חלומות החלומות דשפיה ודא"ח
 ודליריה ללם מוחין דרו"ק לכלי האמנטי דכלי סגפיה דרו"ן
 ולכן בשפיהם הוא זיווג דיעקב והלא דכלי הפנימי אבל במנחה
 אינם אלא דכלי האמנטי. ואפשר חיוווג דשפיה ודליריה
 הם דכלי הפנימי מלבד יעקב והלא דכלי האמנטי כי שיעור
 מוחין דרו"ק דגלות דכלי הפנימי כשיעור מוחין שלמים בכלי
 האמנטי וז"ן דב"ד עב"ד דרו"ק. א"חל בעדלת ככל אחר
 דז"ח במנחה הוא הטק' הכוללת האתקפת בהמשך כל הכ"ד
 ששם שגפיהם כליליה ואפשר שג"כ אין ברכם כהנים במנחה
 כי כל פגמה של המנחה הוא בכלי האמנטי דל' דללם דהכ"י
 דכללת דכל הכ"ד ואפ"ה שהיא בעמדה טוללת ללם שלם כיון
 שברכה כהנים היא כפ"ה ללמים הפנימיים דת"ה ודכ"ד
 דכללת אינם נמשכים כי הם אחר המשכה הכלי הפנימי דל'
 דללם דהכ"י בהמשך כשפיה שפיהם. וכי משמע כפ"ח משער
 סמוחין דרו"ה פחילה סיה חז"ל ו' מלכות או ו' כפרים של
 דרו"ק כ' ואח"ך במוחין דב"ד בוא לו כל הכ"ד שבו כל ה'
 כוללת משער וכל כ"ל לו המקף דל"מ דללם ט' פ"ה :

ט בשער המוחין פ"ט כי אחר הגבורה פליים וז"ן
 לז"ח ומחודשים וטק' לה רוחא הוא טק' סק' סק'ל
 דכל הכ"ד ששם שגפיהם כחמות האילה אבל טק' דשפיהם
 דכל תפלה לריך לשפיהם לה כלי ורוחא אחר הגבורה
 בעמידה (ד) :

י בעמידה שקיבל ז"ח מוחין דשמה פנימה דישפ"ה
 בגבורה טחון לטוק' כלי החלומין שלו דבחי'
 סימקס והוא לה בחי' נשמה ח"כ האיות דבחי' אופיות שקיבל
 הוא מלוא ונתן בחי' מפרסם לטוק' הוא כי בשם הגבורה
 יולל זה המספר דבחי' הפירוף הפנימי שלו ומחלבים כפרטופי
 החלומין דיעקה ופנימיהם לה וכמ"ס בשער התשכל פ"א יפ"ה :

י **היחודים** והאיונים שנתפלות הם דהכ"ד דכל פרט פ"י
 דשמה וכן דכל המלות אבל זיווג דרו"ק פ"י
 יסוד כהפוחן אפשר שאינו נשמה רק פ"י מלות פריה ורביה
 ואפשר שהאיונים אנו' שנתפלות הם חיוווג דליק ברשוא'
 שם ככל פרטופי כטודע דוגמס ו' ימי בראשית כי כפי אל'
 סמ"ן העולים פתח לריך להם כל מדר ימי בראשית וכן מה
 שהוא כעוד בבחינת הפרטופים הפנימיים מדר ענה לא נתקן
 וסבה פליים אלו עד פ"ב ס"ג דרו"ק ומחודשים מבי' דרו"ק
 לטואל עם מ"ה החוש שכעוד בירורים אלו שפלו זה חיוווג
 נקרא ליק ברשוא' כטודע וכן הוא בכל פרטופי ומספיהם
 שם עד למחר ואל יולאים מוחיקים נמלא כי השם בהמשך
 לאזכ"ה ככל יום באשר ובשפיה לרוד ובקשה אל ה' איט
 סהבירורים שפלו כחופו יום (ה) אלא מהבירורים של יום
 הקודם וז"ל מחול (ו) לשנמות וי"ט ומסס לחול ומכללות
 לפרשות :

ק דיוצר (ז) החול בישאל להמשך כ"ד דנרנח"י דשמה
 דהי"ט

הגדרות וביאורים (ה) פ"ה דק"ל פ"א : (ב) פ"ה לט"ל ד' ד' פ"ה ד"ס ובגמפרים לפר' כ"ה וי"ט ס"ג (ג) פ"ה מוחין דק"ל פ"ב מלכות ככל לפר' ספרים
 למסס ט"כ כ"ה : (ד) מוחין דק"ל פ"ה : (ה) פ"ה כפ"ח דשפיה ח"כ שגפיהם עם שפיה דשפיה ח"כ ומניס דשפיהם ככל
 עם אפשר ט' ק"ם של סווג והשיגור חלום : (ו) פ"ה פ"ה דק"ל : (ז) פ"ה מוחין דק"ל פ"ב ודק"ל פ"א :

ענ"ה דף פ"א סע"ב, אחרי החורבן, רק ביד שמאל.

יד שמאל דא"א

א"א

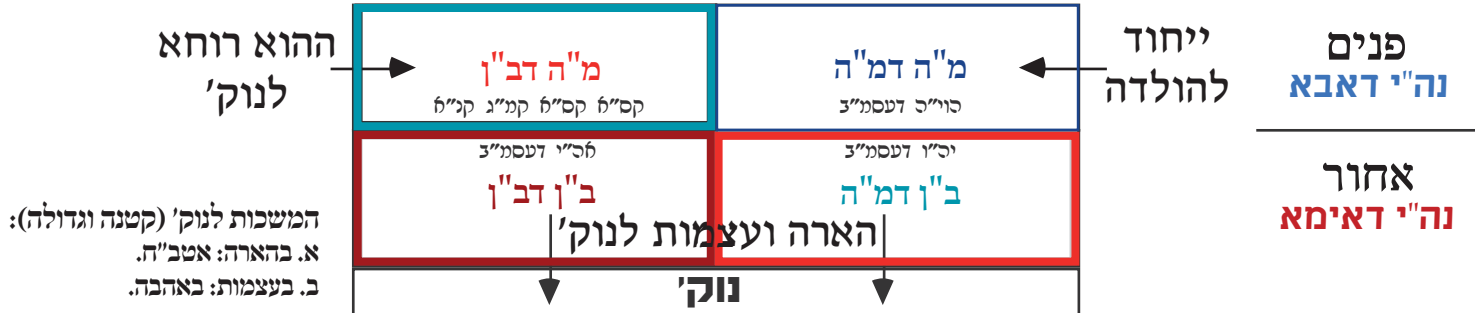
יד ימין דא"א

אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א		אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א			
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	כללי
שמאל דאימא הכללי	ימין דאימא הכללי	שמאל דאבא הכללי	ימין דאבא הכללי	הפר' הנתקנים	
פרק אמצעי זרוע שמאל דא"א	פרק עליון יד שמאל דא"א	פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	פרק עליון יד ימין דא"א	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאבא	חכמה דאבא	מוחין	
ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע	פרטי
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	
אימא פרטי	אבא פרטי	אימא פרטי	אבא פרטי	הפר' הנתקנים	
שמאל דפ"א (זרוע שמאל)	ימין דפ"א (זרוע שמאל)	שמאל דפ"א (זרוע ימין)	ימין דפ"א (זרוע ימין)	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאימא	חכמה דאימא	מוחין	
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	ב"ן דמ"ה	שפע	

א. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטי (חול):

[לאחר החילוף ראשון]

שמאל - הוד   ימין - נצח

ב. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטי (שבת, י"ט, ר"ה כיפור ופורים):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו)   נה"י דאימא (צד ימינה)

מקורות
נוק' הגדולה עומדת מאחורי ז"א.
נה"ש דף ל"ג סע"א, ד"ה ונחזור.
שע"ר ח"ב ש' ש'.

ג. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרו ורבו):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו)   נה"י דאימא (צד ימינה)

מקורות
ע"ה ח"א דף ק' ע"א שמו"ש
אות ג' וד', עמ' ג' שמו"ש אות א'.
נה"ש דף ז' ע"ד.
אור הלכנה חלק אור החיים
דף רמ"ו ע"ב.
ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.
צדק ושלוש דף י"ח ע"א.
תו"ח מ"ו סע"ב.
בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.
שע"ר ח"ב ש' קנ"ב, ל"ו, קכ"ג, קל"ב.
ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).
כרם שלמה ח"ו דף כ"ב אע"ב.

ג. בזו"ן הגדולים, ז"א נותן לנוק' רק ב"ן דב"ן (באטב"ח), שהרי מ"ה דב"ן שתום בתוך יסוד דאבא. מ"ה ובי"ן דב"ן יתלבשו בנה"י דאימא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".
ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ה באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א ובעיקר ק"ד רע"א.
כרם שלמה ח"ו דף רפ"ט ע"ב (ובחדש ח"ו דף ב"א אע"ב, וכן ב"ב סע"א). שע"ר ח"א ש' ר"א: א"א לחלק את לבוש היסוד.

שגשג ביפול אחרתם לגמרי ואז ביום שבו נשך הארז והמ' כ"ז בספר הכוזב וסנה אם היינו מטוניס במנה דיום א' דפסח שחל בשנת להמשך השוחן דכתיב היה מטבול אחזת החלונים ביום הוא לגמרי ואין כן רטון המאיל כי כל זה הוא לתקן חטא ארסי' שהיה בנשמות שבניסן נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד שאו קו ימין דכללות כל העולמות בדרך חילוניות העולמות הנקרא בכללות גבורה שבר"ה נבראו שהוא שמאל דכללות כל העולמות ולפיכך היה המשכת המוחין בלוחם המ"ט ימים לאס לאס ולפיכך אין לכיין בלוחם המנהה כנלפ"ד ואפ"כ סדיין לא נפסח לי הדבר לגמרי. וגם לפי זה אין לטין במלות ובתפלות של כל אחס המ"ט ימים בשום טנה כלל לא בחול ולא בשבת מלבד טנה השומר בלבד ואין עוד כי כל מדינה שגשג בירורה ותיקונה אז מתפשטים בה המוחין ואין לומר כי כל התפלות והמלות של כל יום הוא בפרטות אחת מדינה של אותו יום כי אין כל מדינה נשגם עד שגשג כל המ"ט ימים כמ"ס בדרוש ז' שהוא דרוש א' של שומר דיטר המהחל עוד יש טנה אחרת וגם היא אמיתית ט' וגם אין לומר כי מלות השומר בפני פלמה והתפלות ושאר התלות כל א' בפ"ט אחת וטבן הדבר בשאר ימות האס אבל בימים אלו שבאו לתקן חטא ארסי' אינו כן וכ"כ בדרוש י"ב ד"ה ענין כל המ"ט ימים וכן בדרוש ז' כתב לפי שא"ל שדוונט ז"ל פד היות ז' ספרים אלו בטי"ס ומתוקנים ואח"כ גילוי שבוש אין נמשכין המוחין דכתיב מא"ל פד אחר סטבילה שבה נמשכין שרשי ד' מוחין שכתיב דיטסי"ס ודוא"ל דוא"ל וכל אלו המוחין שנמשכו בשומר וכליל שבוש הם המוחין דלחור ואח"כ בתפלת של יום שבוש לריך לטין במלת באהבה של הפנימיה ואילך להמשך המוחין דפניס מטי"ס ומא"ל ושאר"ל פד סוף המוסף ואלו מדוונטס ז"ל וזו דנדלות :

נגמר ספי' א' והיא פלוק א' :
ואח"כ ביום א' במלת באהבה מסתלקים ללמי המוחין דוא"ל מתוך עשרה פלוקי ד"ל והתבטות והחסדים שבהם שומדים ע"ג רשא ד"ל והביטות ונבירות שבהם מתפשטים בעשרה פלוקי לזה ורחל כי כתב"ד ותג"ח דללמי המוחין הם מתלבשים בלחה והם רנח"י ונה"י שהם הגשם דללמי המוחין הם מתלבשים ברחל ובמלה אדרט יטין לנסור לזה מן כתב"ד תג"ח ולפי שאי אפשר לנסור את רחל לבא לפנים אם לא הקבל הארת ה' ראשונה ד"ל שהוא משום הנרנח"י כי לא היה בה רק גשם נה"י דללמי כל המוחין ולריך שחקבל כל המוחין דלחור לכן יטין להמשך הביטות ונבירות דכתב"ד תג"ח דללמי כל המוחין דעשרה פלוקי ז"ל דבין לפי' כתיב דפרלוקי הבשר דרחל ולנסור אותו ולהשאר שם המוחין הראויים אליו יחידה דחידה ולהמשך השאר לתכמה דכתיב במלת לחיים ולנסור אותו ובמלת מלך בינה וכן עדי"ל כל הי"ס לפרלוקי הכתיב דרחל בעשר חיצות זכריות :

ועי' השומר מסתלקים המוחין מהטוב' ושלים למ"ן פס חכמות וחסדים כמכר בבוטות השופר ונמשכן מוחין דפניס ומתפשטים המוחין דוא"ל דלחור בפרלוקי לחור דוא"ל מתקום שהו ומוחין אחרים' דפניס בפרלוקי דפי' ד"ל ונכנה יגדל פלוקי כתיב דפניס דרחל ונמשכים בו הגבורות דכתב"ד תג"ח דפניס דוא"ל ונגסר ונמלאו פלוקי כתיב דרחל אחר השופר י"ד גבורות ז' גבורות קשות בלחורי הכתיב ח' מתקוות כפניס דכתיב. וביוס ב' חן מכוונה החיטניות (ס' ע"א) יטין בפנימיות במלת באהבה לפלק הגבורות דכתב"ד תג"ח מפרלוקי כתיב דלחור דרחל ולהתלותם פס המוחין דלחור דוא"ל למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהמשך מוחין חדשים מתוקים מזוונט ולהמשכס פס המוחין הישנים שפעל למ"ד ומ"ן לפנים ולחור דעשרה פלוקי לחור דוא"ל ולהמשך פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח דהמוחין חדשים נס יפניס לפניס ולחור דפרלוקי כתיב דלחור דרחל מהטי יתשך שג גבורות קשות ושם מתקוות דכתב"ד תג"ח וס' י"ב גבורות לפניס ולחור דפרלוקי חכמה דלחור דרחל :

ואח"כ פ"י השופר דיום ב' מלבד בוונה החיטניות יטין בפנימיות בתקיעה ראשונה לפלק המוחין דפניס שנמשכו בו"ל בתקיעות ביום א' ולהתלותם שג הגבורות דכתב"ד תג"ח שלהם שבפרלוקי כתיב דפניס דרחל וביחורי דפניס דפניס למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהמשך מוחין חדשים מתוקים מזוונט ולחור להמשך ב' בחי' המוחין הנכבד לחור ופניס דעשרה פלוקי דפניס דוא"ל ולהמשך פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח שלהם לפניס לחור דפרלוקי כתיב דפניס דרחל ומן הכתיב הנכבד יתשך שג גבורות קשות ושם מתקוות דכתב"ד תג"ח והם י"ב גבורות לחור ופניס הפרלוקי חכמה דפניס דרחל :

ונמצא כי כשני ימים נמשכו בו"ל ארבע בחי' מוחין ולרחל נמשכו הגבורות דכתב"ד ותג"ח שלהם והם גבורות ומיתוק ביום א' ונבירות ומיתוק ביום ב' כי המיתוק הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נמנה בשם מיתוק אלא גבורות בדרך היום ב' והרי פתה ביום ב' אחר החקיעות יש בפניס לחור דפרלוקי חכמה דלחור דפנימיות דרחל י"ב גבורות וכן כפניס לחור דפרלוקי חכמה דפניס דפנימיות י"ב גבורות והם ס' וכן (ב) עדי"ל בחילוניות. אלו שמתקום עשרה גבורות הם ס' גבורות בלחור וה' בפניס וביוס ד' הם ד' וביוס ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יטין להמשך עשרה גבורות דבינה דעתה ותג"ח והם כפילות מן לחור ופניס דפרלוקי חכמה דלחור דרחל לחור ופניס דפרלוקי בינה דלחור דרחל ולנסור אותו בי"א חיצות דכתיב ט' :
 ובמלות

ובענין הגלוח בימי השומר לריך להוטר לשומר מאד שלא לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ט וכמנהג האר"י ולה"ה ולא כמ"ס קלח מקובלים אחרים לגלח (ע"ב) במ"ח כי ענין המוחין של השומר בפני פלמס וענין השערות בפני פלמס ואינם דומין זל"ו ובחי' יום דמ"ט דשערות לא נמשכה כלל פד יום המ"ט ונסתפקתי ספק גדול אם תל יום מ"ט בשבת אם מותר לגלח במ"ח ולא אפשריטו לי ולולי שהכרתי לגלח כמעט לא היתי מגלח גם לא התרתי לחתן לגלח קודם שבוש בכה ימים :

ונחזור לפנין הראשון כי כמו כן הוא מר"ה ועד שמיני מלחה שאין לכיין בתפלות הימים ההם רק בשני ימים דר"ה זה בפנימיות וזה בחילוניות ואח"כ משם ואילך עד פרי יוה"כ אין לכוין רק ממילת באהבה ואילך לנסור שני פלוקים המתייחסים לאותי יום ואח"כ במלך עוזר כו' להמשך המוחין דפניס לפרלוקי הפניס דלחור יום דרחל וזה סדרן ואפ"ס שגבני מורי ורבותי ב"ל הם דברים פשוטים אפ"ס שיש להם סודות נעלמים הנה כוונתי להשוות הדעות ולדעת אם הסכימה דעפי לדעת גדולים והוא כי כוונת השמידה של ר"ה הוא כמו בחול ואין שיטי כלל בינייהם אלא בענין הרי"ז והספירה כן נראה חפסש שפר הכוונת כוונת ושאין שינוי אלא בפנין הנסירה שאין נגסר ביום א' אלא פרלוקי הכתיב דטוקבא וביוס ב' פרלוקי החכמה וכעדי"ל בשאר הימים ונמלאו שגרין לכוין לכוונת כל פרלוקי הטוקבא מאל עליון ואילך ביום א' כמו בחול ופי"י בפנין ד"ם דטוקבא נחוסך בכל ספי' ט' ספרות החסדים לה ונעשית פרלוקי גמור כי הכתיב דטוק' סנכר ביום א' הוא שטיה שומר לחור חלי החחתון דת"ל דוא"ל ועתה נעשה פרלוקי ומחפסש עד למסע וכעדי"ל כל הי"ס ע"ד כללות כל האלילות ובכל יום

דברות וביארורים (ה) לא ביום א' : (ב) עדי"ל בחילוניות אלא במקום כ"ז כס י"ב וביוס ג' פד חזקנו ט' עיין ללחן קודם אלא שנקום ששם :
 17

סידור תפלה להרשיש

לב

אמ"כ יכוין להעלות הכלם באימא שבסוף ב' נוק' לאה ורחל ולהעלותו עם הכלם
 ראבא ע"ג רישא דז"א עם הרפ"ח עם נשמחו ונשמח היסוד דאריך וכו' עד
 ע"ס דא"ק וכו'.

יוד הי ויו הי
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יהוה יוד הא ואו הא
 י יה יהו יהוה

אהיה
 יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה יהוה אהיה יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה אהיה

אהיה

אהיה

יהוה יהוה

יהוה

יהוה

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה

אהיה

יוד הי ויו הי

יהוה

יהוה

אהיה אהיה

יהוה

יהוה

יהוה יהוה

היסוד שבה, והם ציון וירושלים כנוכר במ"א, ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א.

ברם שלמה

בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א ומזדווגים שם פכ"פ ונותן בה החסדים דאימא שגם הם אינם רק הה"ג, מ"ה דב"ן מבחי' עצמו אלא שבערך הגבורות שלה נקרא חסדים ואז אלו החסדים נקרא רוחא דשרי בגווה כי אז הוא בסוד זיווג ממש וכו'. קודם כל צריך אתה לדעת שאלו המוחין דאימא שנכנסו בתוך הנוקבא הן הב' נקבות לאה ורחל, ואלו הנה"י דאימא היו מתפשטין בתוך כל אורך הז"א, ולאח ורחל ג"כ תופסין כל אורך הז"א, נמצא שהכתב"ד תג"ת דנה"י דאימא נכנסו בתוך לאה, והנה"י דנה"י דאימא נכנסו בתוך רחל, ועתה כדי שתוכל רחל להגסר צריך שתקבל ג"כ הארת המוחין דכתב"ד חג"ת דז"א, כמ"ש בסידור במלת באהבה וז"ל להמשיך לנוקבא הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א וכזה הנערה באה אל פני המלך שננסרה ובאה לפני הז"א, וכן ז"ל הרש"ש בנה"ש דף נ"ט ע"ב [בנר"מ דף ל"ג ע"ב] ולפי שא"א לנסור את רחל לבא לפנים אם לא תקבל הארת ה' ראשונות דז"א, שהוא תשלום הנרנח"י, כי לא היה בה רק גפש נה"י דצלמי כל המוחין, וצריך שתקבל כל המוחין דאחור, לכן יכוין להמשיך הבינות וגבורות דכתב"ד חג"ת דצלמי כל המוחין, וכו' ועי"כ ננסרת.

ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, וא"ת למה צריך להעלות אותם למעלה ולא יזדווגו במקומם, לזה כתב לפי שאין להם מוחין דפכ"פ כדי שיזדווגו כי אין להם רק מוחין ואורות דאב"א וא"א להזדווג במוחין דאב"א, לכן מעלים

של חלק היסוד עד היסוד וכללות המלכות ירדה עד המלכות שבה, עכ"ל.

והיסוד שבה נקרא בשם ציון והמלכות שבה נקראת בשם ירושלם, לפי שהמלכות היא יותר דין מן היסוד כמ"ש באר"ז נדף רצ"ו ע"ב] ציון וירושלם תרין דרגין אינון לעילא ותתא דא רחמי ודא דינא, וכמשה"ה ציון במשפט תפדה, וירושלם צדק ילין בה. וזהו מ"ש כאן והם ציון וירושלם כנוכר במ"א, והטעם ידוע לפי שהקל"י הם קרובים למלכות, ועוד שהה"ג שביסוד הם ממותקים יותר לפי שלקחה אותם ע"י אימא משא"כ הה"ג של העטרה שלה לקחה אותם ע"י ז"א שהם ה' דמים טהורים וה' דמים טמאים. ודבר זה מפורש באורך בפ"ג משער ל"ה וז"ל בקיצור בראש הפרק שם: ואמנם החיצונים הם יושבים תחת המלכות וקרובים אליה בסוד רגליה יורדות מות ואינן נאחזים בה אלא בסופה בתחתית וכו', ואלו הה"ג הם נשמרים ע"י אלו הב' חותמות א' הוא היסוד שבו ניתנין הה"ג, והב' הוא המלכות, והוא אותו הבשר המקיף מבוהין וכו'. ועוד לו שם בסוף הפרק: ואלו הב' בחי' הם ציון וירושלם, כי ציון הם השניים שלוקחם ע"י אימא ולכן ציון הוא רחמים וירושלם הוא דין, והם הראשונים שקיבלה ע"י ז"א וכו'. וקודם לזה כתב: וענין ב' צירין וב' דלתות וכו' הם סוד י' דמים שבאשה ה' טמאים וה' טהורים ואלו המנצפ"ך שלוקחת ע"י אימא הבינה הם ה' טהורים שהם הגבורות הממותקות אבל אותן שלקחה ע"י ז"א מתחילה הם דינין גמורים, עכ"ל.

וכמ"ש עוד ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה

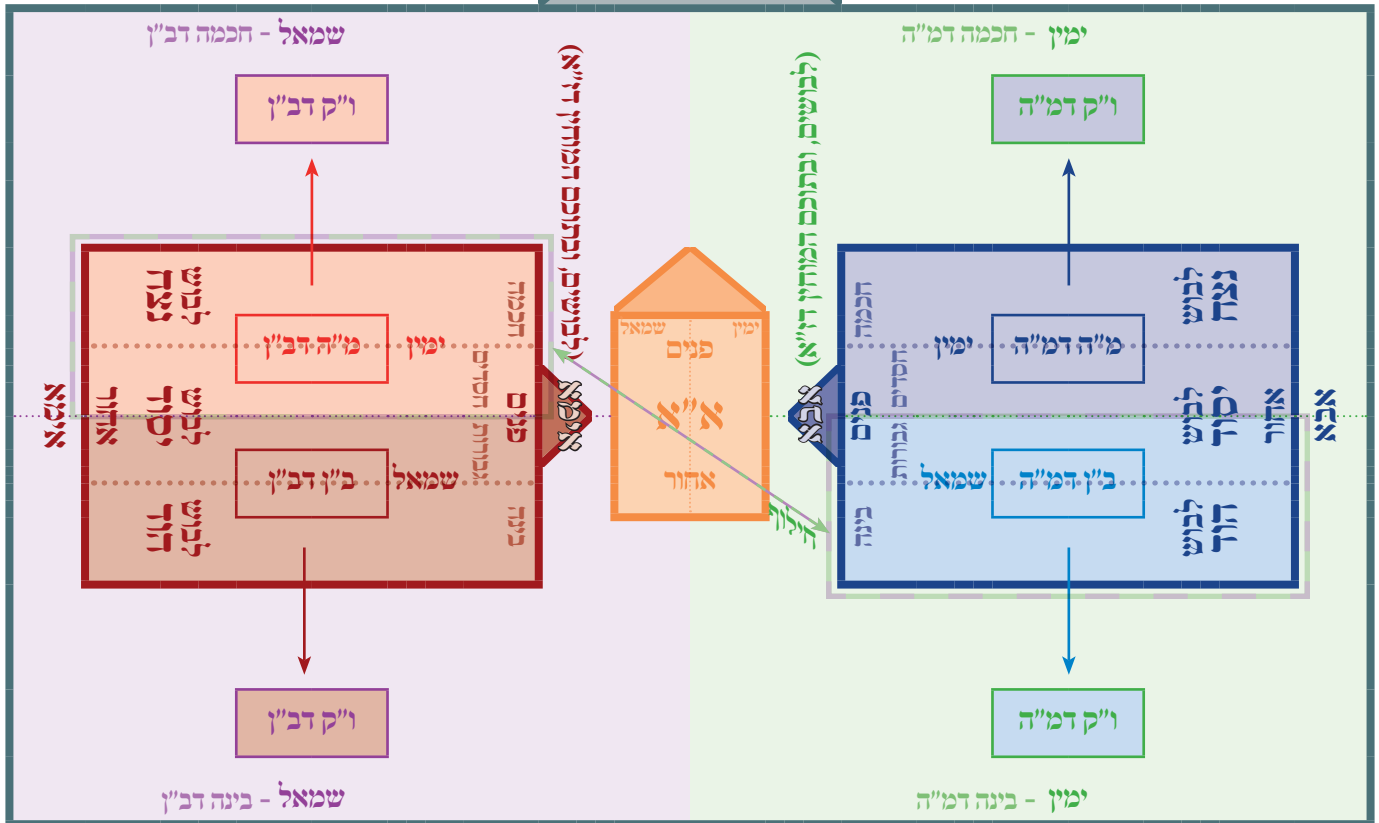

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

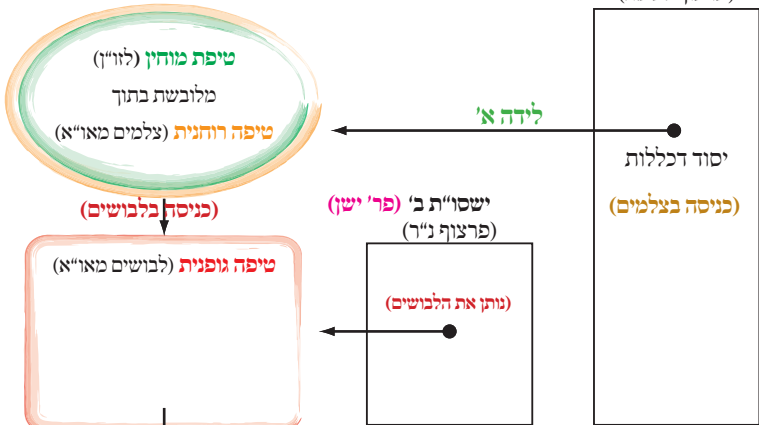
הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דמ"ה. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

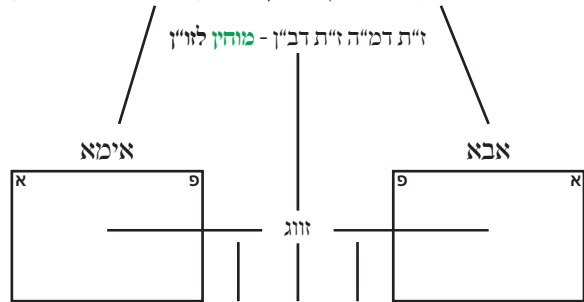
ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ה ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

ב פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

ב' פעולות מרכזיות:
א. כניסה בצלמים (ביסודות דכללות - ישסו"ת א').
ב. כניסה בלבושים (בטיפה הגופנית - ישסו"ת ב').

א ע"י ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'. ע"ב ס"ג דא"ק / כתר עליון

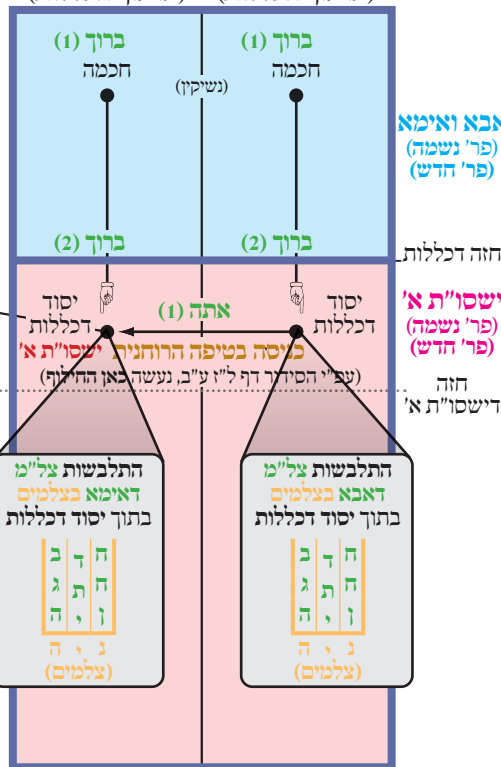
המשכת טיפה מוחין לזו"ן (אורות, מוחין)

טיפה רוחנית ממוחין דאו"א (צלמים לז"א)

טיפה גופנית מגוף דאו"א (לבושים לז"א)

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ה ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

כלים

נה"י מתנתקים מכב"ד חג"ת של הטיפה (לידה ב'), ונקראים ישסו"ת ג', ונקנים בז"א.

כניסת מוחין בז"א (פנימי)

נה"י מתנתקים מכב"ד חג"ת של הטיפה (לידה ב'), ונקנים בז"א.

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מיסודות ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית).

* השד"ח מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע.

* הצינון והנה"י החדשים נעשים גם כיש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב').

* שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

המלבישים מטבורא דא"א ולמטה דפרצופי חב"ד חגת"ם דפרצוף בינה דז"א שתיקונה ע"י ישסו"ת, ונה"י הפרטים דחב"ד חגת"ם דפרצוף חכמה דז"א שהמשכת מוחין שלו ותיקונו ע"י או"א עילאין, וגם נה"י הכוללים שהם מלבישים לפרצוף חב"ד חגת"ם בעוכי שוה בשוה, ובפרטות הם כולם באורך כל אחד י"ב פרצופים שהם חב"ד עתיק ונוק' וא"א ונוק' ותחתיהם חגת"ם או"א וישסו"ת ונה"י זו"ן ויעו"ר, זה בנצח וכן בהוד וכן ביסוד דפרצוף חכמה ודפרצוף בינה, וכן כתר הכללי דעוכי דפרצוף בינה ודחכמה, וכן י"ם דעוכי דפרצוף הכתר הכללי.

כתב"י הרש"ש זיע"א בסידור בהקדמת באהבה דר"ה ז"ל בקיצור הצריך לענינו, ואז המוחין דחכמות וחסדים דמוחין דקודם החילוף דב' צלמים המלוכשים עם כללות כלים דצלם דאבא וכו' מסתלקין מתוך גרתקן שהם הנה"י דיש"ם או דאבא ועומדים הם ונרתקן הנוכר לאור מקיף על גבי רישא דז"א, והם מ"ה וב"ן דמ"ה, ושמות המוחין שהביא הם הם מוחין דאבא של קודם החילוף המזכרים בדרושי ציצית שהם עסמ"ב שלמים חו"ב חו"ג דחכמה, ועסמ"ב חסדים ה"א אחרונה חו"ב חו"ג דבינה, וכן בחו"ב חו"ג דחו"ג כמבואר שם בדרוש ג'.

עוד כתב בהקדמה הנזכרת ז"ל בקיצור, ועתה מוחין דבינות וגבורות דב' צלמים הנזכרים דקודם החילוף המלוכשים* עתה בכלים וצלם דאימא שהם ב"ן ומ"ה דב"ן מלוכשים בפרצו' נה"י דבינה דתבונה וכו', להמשיכם בעשר ספירות דלאה ורחל, עכ"ל. והביא שמות קס"א קס"א קמ"ג קמ"ג קנ"א חו"ב חו"ג דחכמה כנו"ל חסר ה' אחרונה חו"ב חו"ג דבינה, וכן בחו"ב חו"ג דחו"ג כנו"ל בדרוש ג' דציצית כצלם דאימא של קודם החילוף.

הארה לחו"ג דאותה בחינה. הרי נשלמו ליתקן שרשי חו"ב חו"ג דכתר דאותה בחינה, דהיינו בלחש דשחרית חו"ב חו"ג דכתר דבינה, וחזרה חו"ב חו"ג דכתר דחכמה, ולחש וחזרה דמוסף חו"ב חו"ג דכתר* דכתר, ובברכת ש"ש נתקנים שאר הפרצופים דבינה ודחכמה ודכתר שהם חב"ד וז"ק שלהם כנוכר בסידור החול, כנ"ל להבין וא"ש את"ם.

והנה לפי הקדמה הנ"ל ולפי מ"ש הרש"ש זיע"א בספר נהר שלום (דף כ"ט ע"א וב') [בגד"מ דף ל"ז ע"ב] מפורש יוצא כי מה שאנחנו מכוונים בכל לילה ממ"ט ימי העומר הוא בירור חדש. ואעפ"י שכתב הרב בדרוש ב' מדרושי העומר כי מה שאנחנו מכוונים בעומר הוא להחזיר המוחין אשר נמשכו בליל א' דפסח ונסתלקו אחר יום א', כבר פירש הרש"ש זיע"א בנהר שלום (דף כ"ה ע"ג) [בגד"מ דף ל"ב ע"ג] ז"ל, הרי כי סיבת וכו' כי משנתבטלה אחיזתם בליל פסח לא היה אלא לפי שעה דרך נס וכו' אחר עבוד יום א' חזר הדבר לטבעו לבטל אחיזתם וכו' כשאר ימות השנה יעו"ש. הרי מבואר כי הבירור אשר נעשה בליל א' דפסח אינו נקרא בירור לגמרי כיון שהוא דרך נס ולא היה על ידינו וצריך לחזור ולהתברר על ידינו במ"ט ימי העומר. גם מנהר שלום (דף כ"ט ע"ב) [בגד"מ דף ל"ז ע"ב] מפורש שהחג"ת דחב"ד חגת"ם הנתקנים בג' שבועות הם צריכים בירור מחדש ואינם התפשטות המוחין מהמוחין שנמשכו לחב"ד דחב"ד חגת"ם בד' שבועות הראשונים, כי הם פרצופים שלמים ונקראים או"א וישסו"ת, והם מלבישים לחב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' (שכבר נתקנו בד' שבועות הראשונים) מהגרזן עד הטבור, ובירורם ותיקונם הוא ע"י החב"ד הנזכרים. ומה שנשאר לנו לתקן ע"י לימוד ליל שבועות הוא נה"י הפרטים שהם זו"ן ויעו"ר

כ ד ע"ג

החית 123456789

כ"ד ע"ד

גם כהקדמת התקיעות כתב ז"ל בקיצור, לעורך הכלים דחב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה דז"א וכו' לעורך גם את המוחין דחכמות וחסדים העומדים על גבי רישא דז"א המלוכשים בצלם דאבא וכו' שכרים דתשר"ת להמשיך בג"ה דב' צלמי המוחין דמ"ה וב"ן דב"ן דאחור הנזכר דאו"א וכו' מלוכשים בהודות דאחור דאו"א וכו', תקיעה אחרונה דתשר"ת להמשיך חח"ן דארבעה צלמי המוחין דמ"ה דמ"ה ודב"ן דמ"ה דאחור ופנים מלוכשים בנצחים דאו"פ דאו"א לחח"ן וכו'.

ועינא דשפיר חזא שמלכד שהקדמת באהבה הפך דרוש ג' דציצית, אלא שגם עם הקדמת התקיעות בשכרים ותקיעה אחרונה קשה לזווגם. ולא עוד אלא שהקדמת התקיעות בעצמה בתחילה שכתב לעורך כלים דחב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה וכו' גם את המוחין דחכמות וחסדים העומדים על גבי רישא דז"א המלוכשים בצלם דאבא וכו'. שנמצא לפי"ז שצלם דאבא הוא מ"ה וב"ן דמ"ה, ובשכרים ותקיעה משמע שצלם דאבא הוא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, וצלם דאימא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. גם בין לפי הקדמת באהבה ובין להקדמת השופר מפורש יוצא שהמוחין המתפשטים בלאה ורחל לצורך הנסירה הם מ"ה וב"ן דב"ן, והם דלא כסדר החול ששם צלם דאימא המתפשט בלאה ורחל לצורך הנסירה הוא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן.

אברא יוכנו הדברים עם מ"ש הרב בעין חיים פרק ט' דשער כ' שער המוחין כפירוש שני [דף ק' סע"ג] ובהגהת השמ"ש זיע"א [אות ד' דף ק' ע"ב] שלצורך נסירת זו"ן הגדולים נכנסים בנוק' הודות דאו"א וחצאי יסודות שלהם דצד שמאל שהם מוחין דמ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש.

והשתא אתי שפיר מ"ש בהקדמת באהבה שמות המוחין העומדין על ראש ז"א מ"ה וב"ן דמ"ה, ושמות המוחין הנכנסין בנוק' מ"ה וב"ן דב"ן. אמנם לפי פשט הגהת השמ"ש

משמע שהודות וחצאי יסודות דאו"א הם הנכנסים בנוק', ברם הכא בהקדמת באהבה גילה לנו שאין הדברים כפשטן, אלא שהמוחין של צד שמאל המתלבשים בהודות דאו"א עתה הם מתלבשים תוך נה"י דאימא כמו שהיו מתחילה קודם החילוף שהם מוחין דמ"ה וב"ן דב"ן מתלבשין תוך לאה ורחל, והמוחין שהיו בנצחים דאו"א ובחצי הימני דיסודות שלהם עומדים עם נה"י דאבא מקיפים על גבי רישא דז"א. אם כן מ"ש קודם החילוף, ר"ל קודם שנתחלפו פעם שניה. וכן ראיתי בכתב יד למהר"א משען זלה"ה שכן כתב שהבינות וגבורות דאו"א שהם מ"ה וב"ן דב"ן שהיו בהודות דאו"א מלוכשים בקו שמאל דז"א נסתלקו ונתלבשו בתוך נה"י דאימא כמו שהיו בתחילה קודם החילוף ונכנסו* תוך הנוק', וחכמות וחסדים דאו"א שהיו בתוך קו ימין דז"א חזרו להתלבש תוך צלם דאבא ועמדו בסוד אור מקיף על גבי רישא דז"א והם מ"ה וב"ן דמ"ה. אמנם מה שהביא הכרח שאין לומר חילוף כללי דאו"א מכוונת העומר ומק"ש שעל המטה, נלע"ד דא"צ, כי ממקומו מוכרע כמ"ש בסידור בשכרים וכו' שמפורש יוצא שצלם דאבא אחר החילוף מ"ה דמ"ה ודב"ן, ודאימא ב"ן דמ"ה ודב"ן, שהוא חילוף פרטי. וז"ל הרב בדרוש ח' דר"ה, גם בזה תבין מ"ש כי אברהם וכו' אבל נסתלק מתוכו ונשאר הוא לכדו בסוד אור מקיף על רישא דז"א מה שאין כן ביצחק שהוא קו שמאל בינה ועיטרא דגבורות אשר נשארו מלוכשים תוך נה"י דאימא הנקראת נהר. מכל הני מלי משמע שהמוחין שהיו בקו ימין עומדין לאור מקיף, והמוחין שהיו בקו שמאל נכנסין בנוק' עם כל הנה"י. ומזה חיליה וראיתו דהרש"ש ז"ל זיע"א. ועיין יפה שעה (דף רי"ד ורט"ו) [בגדפס בסוף שער הכוונות דף כ"א ע"ב].

ועוד יש לי להביא ראיה שכן כונת הרש"ש ז"ל שכתב שם וז"ל: ואז מסתלקין מתוך נרתקן

כ"ה ע

פ"ז.

אדם רוכב על הכסא. אולי כך פירושה. שהחכמות דאו"א מתלבשים בז"א דאו"א, דהיינו בט' ספירותיו הראשונים, והבינות דשניהם מתלבשים במל' דז"א דשניהם, והם אדם שהוא כ"ח וכ"ז אותיות הרוכב על הכסא שהוא פו"א דמל' דז"א דשניהם הנוז' (ולחוסר ידיעתי לא הבנתי אחורי הכ"ח וכ"ז אותיות איזה בחי' הם. וא"ת שנכללו עם הפנים שהם בחי' האדם הרוכב א"כ גם במלכיות לא יהיו נחשבים האחורי שלהם, ולא משכחת לה בחי' כסא ורגלים. וכן פו"א דמל' דחו"ב דאו"א לא נזכרו בנתינת המו'). ונמצא שהמו' דמצד הבינות דאו"א שייכים למלכיות דז"א. ולכן הארת הבו"ג הולכין לאחורי ז"א להגדיל מעט את הנוק' שלו שהיא הספי' הי' דז"א, ואח"כ יוצאים ונכנסים עצמותם בה להגדילה. וזה בין בי"ס דז"א דאבא ובין דאי'. ואז יהיו בינות דאו"א אדם הרוכב על הכסא, שהם המלכיות. אבל אם כל הז"ת דאו"א יש בהם רק בחי' אחת, שהז"א בכללו אותיות והמל' שהיא קצה השביעי בכללה מספר דז"א, א"כ החוה"ס צריכים להיות חלק כל הו"ק, והארת ועצמות הבו"ג צריכים היו ללכת לקצה הז'. ומזה נראה שהמלך הז' יש לו לבדו בחי' כפ"ע גם באותיות וגם בחשבון, ואינו שייך לז"א. ועי' ש"ש ז"ל איך הוא נתינת המו' למלך הז' ע"ש.

שם. כשנכנסים וכו'. לקו"ד שכפי המבואר בהגה' השמ"ש זיע"א בפ"ט

דש"כ אפ' שפי' הדברים כאן הם כך. כשנכנסין מו' דאו"א הכוללים בז"א דאצי', הנה אבא יש לו חו"ב וחו"ג, דהיינו מ"ה דמ"ה חכמות וחס' וב"ן דמ"ה בו"ג. וכנגדם באי' חוה"ס מ"ה דב"ן וכו"ג ב"ן דב"ן. וכשנכנסין בז"א אז אבא חוה"ס שבו שהם מ"ה דמ"ה, מצטרפין עם חכמות וחס' דאי' שהם מ"ה דב"ן. מתלבשין בנה"י שלו. חוה"ס שלו בנצח וחצי יסוד הימיני, וחוה"ס דאי' בהוד וחצי יסוד השמאלי.

וכו"ג שלו שהם ב"ן דמ"ה מצטרפין עם בו"ג דאי' שהם ב"ן דב"ן שלה בנה"י שלה. בו"ג דאבא בנצח וחצי יסוד הימיני שלה, וכו"ג שלה בהוד וחצי יסוד השמאלי שלה. ואז או"א כלולים כ"א מ"ה וב"ן. אבא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ואי' ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. כי קודם לכן היה אבא כולו מ"ה דהיינו מ"ה וב"ן דמ"ה, ואי' כולה ב"ן דהיינו מ"ה וב"ן דב"ן. ועתה שנתחלפו ונמזגו כנ"ל, לכן בהכנסם תוך ז"א שהוא כלול מ"ה וב"ן דמ"ה שהם ו"ק דמ"ה, מ"ה דמ"ה בימינו מצד פנים וב"ן דמ"ה ג"כ בימינו מצד אחורי. וממ"ה וב"ן דב"ן שהם ו"ק דב"ן, מ"ה דב"ן בשמאלו מצד פני' וב"ן דב"ן בשמאלו מצד אחורי. נמצא כי חלק חוה"ס דאבא שהם מ"ה דמ"ה המלובשים בימין דצלם דאבא, ניתנין אל הזכר מ"ה שבז"א פני' דימין. וכן חלק חוה"ס דאי' המלובשים בימין דצלם דאי' שלאחר החילוף שגם הם בחי' מ"ה דהיינו ב"ן דמ"ה כנוז', ניתנין לאחורי דימין דז"א. אך בו"ג דאבא שלאחר החילוף, דהיינו מ"ה דב"ן המלובשים בשמאל דצלם דאבא וכו"ג דאי' דהיינו ב"ן דב"ן המלובשים בשמאל דצלם דאי', ניתנין לצד הנוק' שבז"א הנק' מל' שבגופו עצמו שהיא ו"ק דב"ן. מ"ה דב"ן שבשמאל דאבא שלאחר החילוף לפנים דשמאל דז"א דהיינו למ"ה דו"ק דב"ן. וב"ן דב"ן שבשמאל דאי' לאחורי דשמאל דז"א דהיינו לב"ן דו"ק דב"ן. ועכשו יהיה צלם דאבא דאחר החילוף בפני' דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. וצלם דאי' דאחר החילוף באחורי דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. ונמצא שהמ"ה וב"ן דמ"ה, שהם מו' דאבא דקודם החילוף, בו"ק דמ"ה דז"א שהם בימין פני' ואחורי. ומ"ה וב"ן דב"ן שהם מו' דאי' דקודם החילוף, בו"ק דב"ן דז"א שהם בשמאל פו"א. ואחר שאלו הו"ק דמ"ה דו"ק דב"ן דז"א ינקו והגדילו, אז יצאו הארת המלכיות, שהם המס' של המו' מצד הב' ב"י וב' גבור' של קודם החילוף המלובשים בנה"י דאי' שבאחורי ימין ושמאל דז"א, והם ב"ז דמ"ה וב"ז דב"ן.

מתחברים לפר' אחד במקומם. ועי' מב"ש ד"מ
ושי"ט פ"ד.

שם. ג' כלי התכונה וכו'. אולי כנגד ג'
הצלמים, נז' בפסוק שהביא רז"ל ג"פ
אהי'.

שם. כלל א'. במו' דאו"א וכו'. אפ"ל ע"פ
משרז"ל בשה"כ דרושי יזה"כ דרו'
ב' שהכל היוצא מפה דא"א יורד ונמשך דרך
הדיקנא והוא בסוד או"מ לאו"א והוא מזון
לג"ר שלהם ע"ש עוד. ולזה מתכוין רז"ל כאן
שבמו' דאו"א, הוא הג"ר שלהם, יש להם מקי',
ושם במו' הנז' מאירים י"ג ת"ד דא"א, כלו'
שעל ידם נמשך או"מ הנז' והם מאירים לג"ר
מהאזה"מ הנז' וא"ש את"ם.

שם. ובחוטם דא"א וכו'. עי' בשרוה"ק דמ"ו
סוע"ב (יחוד י"ז) ד"ה גם דע כי
ההא ראשונה וכו' ע"ש.

פ"ט.

(דע"ד ע"ב) כדמיון התבו'. עי' בל"י ז"ל
מה שהצ"ע. ואפ"ל
שנו' שבתחי' לוקח ז"א הכל לו"ק דמ"ה ולו"ק
דב"ן שלו שהוא מל' שבגופו, ואח"כ יוצאין
הבו"ג לעטרת יסודו דמ"ה וב"ן, וא"כ שפיר
קא' כדמיון התבו' המתלבשת בסוד מו' אל
ז"א, שר"ל מ"ה וב"ן דז"א.

שם. אלא שאין זה רק וכו'. לא הכנתי למה
נקט ל' שלילה ואולי לאפוקי פרטות
הו"ק. ומתו"ח זיע"א דק"ה ע"כ לכאו' לא
משמע כן.

שם. וכעד"ז מפר' זה לפר' אחר. נראה פשוט
פירושו, שגם מפר' לפר' יורדין
המו' ממל' דפר' העליון לכתר דפר' התחתון,
ואח"כ מכתר דאותו פר' לחכמה שלו ומחכמה
וכו', וכמו ד' כריעות וזקיפות דעמידה וכנז'
בנה"ש בסוף הק' רחזה"נ ע"ש. ועי' תו"ח ק"ה
ב' הנז'.

יוצאים לאחו' ז"א להגדיל הנוק' דז"א שהיא
נפרדת ממנו, דהיינו עטרת היסוד דו"ק דמ"ה
דז"א ועטרת היסוד דו"ק דב"ן שלו. ונגדלת גם
היא מעט. ב"ן דמ"ה מגדיל מל' דמ"ה, וב"ן
דב"ן מגדיל מלכות דב"ן. או הכונה שיוצאים
הארת המ' מצד הבו"ג של אחר החילוף
המלוכשים בשמאל דצלמי או"א שבאחו' ופני'
דשמאל דז"א, והם מ"ה וב"ן דב"ן, ומגדילים
אחו"פ דעטרת היסוד דו"ק דב"ן דז"א. מ"ה
דב"ן מגדיל הפני', וב"ן דב"ן מגדיל האחו'.
ואח"כ מסתלקים ובאים עצמות המו' דבו"ג,
אותם שבתחי' יצא הארתם ועכשיו עצמותם,
ונכנסין תוך הנוק' הנז'. דהיינו עטרת היסודות
דמ"ה וב"ן, או עטרת היסוד דב"ן. וזה תלוי
לפי הב' פי' הנז' בפ"ט דש"כ כמ"ש השמ"ש
זיע"א שם. ועי' שפ"א ותו"ח קכ"ב והשמ"ש
זיע"א לעי' פ"ו אות ב'.

שם. חילוק ה'. כי באו"א לעולם יש חיבוק.
אפ"ל הכונה שתמיד הם בגד' ב',
חג"ת, הנק' חיבוק, ועי' אש"ל ז"ל ד"ו ע"א
אות ה'. וא"ש את"ם.

פ"ח.

ויש בזה ב' פנים וכו'. לק' שי"ז פ"ב מבואר
שבין בעי' א' ובין בעי' ב' מתכללים
או"א וישסו"ת מחמת בקיעת יסוד דעתי'. וכאן
מלמדנו החילוק שבין ב' ההתכללות, אע"פ
שהגורם הוא א'. ולא נתן רז"ל טעם להשינוי
הזה ולמה לא היה בהיפך והיע"א. ומשרז"ל
ובתוכם נכללו חג"ת נה"י וכו' וכו', פשט
הלשון נראה שחוזר על עי' הא' הסמוך לו. ועי'
השמ"ש זיע"א בפ"ב דשי"ז ד"ה צ"ע מאי
טעמא וכו'. ולפי מ"ש ז"ל שם, אולי נוכל לו'
שלשון רז"ל כאן חוזר על ב' הפנים. ועי' ג"כ
מ"ש הריפ"ש ז"ל שם סוד"ה ונחזור לענין וכו'
ע"ש.

שם. נמצא כי ז"א בתכונה וכו'. יתכן הכונה
לאפוקי משמועה האחרת שהם

ועוד כיון שהז"א יבן וגסתלקו מהוכו המוחין
איך לפטר שומטבו ציוס צי על ידו לנוקי אפילו
קודם תקימת סופר היע"א :

תשובה הרב צהבי"ו מדבר על צהיגת מוחק
דפנימיות ט"ס צהס די צהיגות

אהי ופניס דאהי ואו"פ דפניס דפנימיות. ואהי
דאהי הנהקן ציוס ראשון דר"ה צהפלה צהיבת
צהבבה נסתלקין סני ללמוס דאו"א דאהי דאהי
מהוק הז"א ולנס דאצא נבאר צסוד מקיף ע"ג
רישא דז"א ולנס דאימא נכנס ע"י אימא צלחה
ורחל וצבופר דיוס אי נהקן אהי דפניס דפנימיות
דאהר שנכנסו המוחין ע"י הסופר צז"א אהר
התר"ה מכוניס להמשיך ששה גבורות ושלכ
דאהי דפניס נכתר דרחל וזה ע"י הז"א ציוס
צהפלה זילת כהיליגות נהקן פניס דאהי
דפנימיות ואהר שנמטבו המוחין צז"א אז הז"א
ממשיך ע"י ששה גבורות ושלכ דפניס דאהי
דפנימיות לכתר דהגז ובעד"ו צשופר דיוס צי
זולת כהיליגות נהקן פניס דפניס דפנימיות
ואהר שנמטבו המוחין צז"א אז נמשך ע"י ז"א
ששה גבורות ושלכ דפניס דפניס דפנימיות
לכתר דרחל וע"ו הוא שכי הרב צבייס אי קודם
הסופר נמשך נוקי ע"י אימא ואהר הסופר
דיוס אי ואילך כל צהיגות הפנימיות ניתן לרחג
ע"י ז"א אצל צהיל"י ציוס צי צהפלה הוא נכנס
צלחה ורחל ע"י אימא ע"ד הפנימיות צהפלה
דיוס אי כלל הטילה מדברי הרב צהבי"ו מייירי
צהיגות פרטי הפנימיות וכיוולא צזה מלינו לחרב
זמרת הארץ (ד"י"צ סע"צ) שעל מ"ש צהבי"ו
דליל צי טוליס לעיטרה דגצורה דדעת דנוקי
כהצ שזה מייירי צפנימיות העולמות לפי הטעם
שציתן הרב צהבי"ו שנראה להדיא דאייירי
צפרליפוס וצטולמות שנחקנו ציוס אי אצל
צהיליגות העולמות כל עליות הנוקי הוי דומיא
דיוס אי המש עכ"ל וכצ"ד צספר עלי נהר
(ד"י"צ ע"ד אות ה) יכו"ש וכו"ש :

ש **שאלה** כהוב צהבי"ו (דל"א ע"צ) וז"ל
וע"י העלאת מ"ן אלו וכי

ונעשה פרלוף שלס ד"יס ועומדת עמו אצ"א מן
החזה שצו ולמטה וכצניון הזה נעשה ע"י
הפלת דורמיטא על ז"א ע"כ הקושיא מצולחת
דנעולס לא מלינו צניון הנוקי ע"י הפלת

הדורמיטא אלא כל הצניון דאצ"א קודם
הדורמיטא ונמשך הארת המוחין ע"י ז"א לרחל
דרך נקצ החזה מהאחי מ"ש הרב צבי"ו וסוד
הפלת דורמיטא על ז"א הוא לעניון עשיות
הנסירה וכבר הקשה בן ציפה שעה לשכ"ו
(ד"י"צ ע"ד אות ד) וכניחה צל"ע כוע"ש ועיין
צבנון ששון לשכ"ו (דק"ו ע"ג אות ב) שכהי
צלכון שכ"ו כנזי בלא יפלו כמה קושיות
יעו"כ צ אך בדבר קשה שאין נראה שכלשון
מיטבה והקושיא צמקומה היע"א :

תשובה עיין צבכר שלוס (דל"ג ע"א) ד"ה
ונחזור לעניין וכי ונמלא שלריך

לכוין לבנות כל פרלופי הנוקי מאל עליון ואילך
ציוס אי כמו צחול וע"ו הצניון ד"יס דנוקי
נחוסף צכל ספירה טי ספירות החסרים לה
ונכשית פרלוף גמור כי ככתר דנוקי כנסר ציוס
אי הוא שכיב עומד אחורי חלי כהתחון דה"ת
דז"א וטחה נעשה פרלוף ונחפשו עד למטה
וכעד"ו כל כ"יס עכ"ל נמלא מה שנהקנת ע"י
ז"א מהאירוי ונעשית פרלוף שלס אצ"א מהחזה
ולמטה היינו שנעשית י"ס כי מקודם כיתה טי
נקודות וכל נקודה נעשית ספירה אחת אצל
עוד יש תיקון ע"י הפלת הדורמיטא והנסירה
ככל ספירה נעשית פרלוף ונחפשו עד למטה
וא"כ הטשר ספירות יכויו ע"י הדורמיטא
והנסירה עשרה פרלופים כל פרלוף י"ס מהרבי"ג
שד"ה נר"ו :

שא **שאלה** כחוב צסידור דר"ה (ד"י"ט
ע"צ) להפלות את נקודת

המלכות שהיא אדני והס יוד מלכויות ד"יס
דח"צ דרחל וכל היכלי צ"ע מהיכל ק"ק
דצריחה למלכות שהיא כי אחרונה שמתח כיסוד
דח"צ דז"א דאל"י ט"כ ל"ל מכו ציאור ח"י"צ
דז"א וח"י"צ דנוקי כנזי אס הוא להש וחזרה
למה צעמוד אי כי לכחצ"ד חג"ת דחכמה דציוס
דיעו"ר ולא כי דח"י"צ והרב פצה עיניס (דל"ג
ע"ד) עמד ע"ו וכי דמ"ש לעיל דחכמה דציוס
הוא ט"ס ול"ל דחכמה וציוס וכיונו ח"י"צ
דפרלוף ציוס דלחש או דפרלוף חכמה דחזרה
ולכויות שאין כונס צצרכת מגן אצרכס נרמ
כאן ציוס וכי וצזכ נישא מ"ש לקמן צחקיסת
הנוקי להפלות וכי דח"י"צ דרחל וכי ע"כ !

תשובה